

Lecții Biblice
pentru Școala de Sabat



Adevărata reformă
– în trecut și în prezent

ianuarie - martie 2016

Cuprins

1. Adevărata reformă / 5
2. Un reformator din vechime / 10
3. Lucrând pentru reformă / 15
4. Un al doilea Ilie / 20
5. Solia lui Ioan / 25
6. Un alt Ilie / 31
7. De unde începe reforma / 36
8. Reformă în cămin / 41
9. Solia către Laodicea / 46
10. Reînsuflețirea evlaviei de la început / 52
11. Solia noastră / 57
12. O lucrare de restaurare / 62
13. Chemarea Bisericii / 67

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citatele sunt cât de scurte cu putință pentru a reda gânduri concise, directe. În unele cazuri, sunt folosite parantezele [] pentru a asigura claritatea, contextul corespunzător și citirea mai ușoară. Se recomandă cu toată căldura studierea materialelor folosite ca sursă.

Lecții biblice pentru Școala de Sabat (USPS 005-118), Vol. 92, Nr. 1, ianuarie-martie 2016. Publicată trimestrial de către Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea – Mișcarea de Reformă. Copyright © 2016, tipărită și distribuită de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, SUA.

Imagini: Shutterstock, prima copertă;
MapResources la pg. 4, 51, 72;
Fotolia la pg. 31,72.



Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27
505200 Făgăraș, jud. Brașov
Tel: 0268 213 714 Fax: 0268 214 111
e-mail: info@farulsperrantei.ro
www.farulsperrantei.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Astăzi, mai mult ca oricând, lumea pare să fie în continuă schimbare. Doriințele sincere ale oamenilor de a scăpa de greutateți, suferință și durere duc la apeluri îndreptățite pentru reforme în politicile guvernamentale, legislații, instituții și comportamente. Cu toate acestea, istoria a demonstrat că astfel de apeluri, încătușate de interese proprii sau limitări umane, fie au eșuat, fie s-au îndepărtat de țintele avute.

Adevărata reformă merge mult mai adânc decât măsurile externe. Ea începe cu individul. Ea implică o schimbare interioară care cuprinde întreaga persoană și, ca urmare, implică toate celelalte aspecte ale vieții sale. Numai Dumnezeu poate realiza o astfel de reformă – o reformă spirituală. Dar, pentru a realiza o astfel de reformă, o persoană trebuie mai întâi să devină conștientă de nevoia personală de a se reforma. Aceasta este lucrarea pe care Dumnezeu o încredințează adevăraților reformatori – bărbați și femei care se angajează cu toată inima, alături de El, în producerea adevăratei reforme în ei înșiși și în cei pentru care lucrează.

Biblia este plină de exemple de astfel de reformatori. Două reforme, remarcabile la timpul lor, au fost cele ale lui Ilie și Ioan Botezătorul. Ilie a mustrat fără teamă păcatele poporului lui Dumnezeu și le-a cerut să ia poziție de partea lui Dumnezeu. Ioan a fost chemat pentru a pregăti calea pentru prima venire a lui Hristos. Viața lui, la fel ca viața lui Ilie, a fost o muștrare pentru extravaganța aflată pretutindeni în jurul lui. Învățătura sa a ajuns la inimă.

Ca pretins popor al lui Dumnezeu de astăzi, suntem chemați să respectăm un stil de viață diferit de lume și să ducem altora o solie de schimbare a vieții. Noi trebuie să pregătim calea pentru a doua venire a lui Hristos. Dumnezeu a dat o solie pentru biserică ca s-o trezească la acțiune, ca ea să poată fi găsită credincioasă în vestirea soliei Sale pentru lume.

„Avem nevoie de o reformă temeinică în toate bisericile noastre. Puterea transformatoare a lui Dumnezeu trebuie să vină în biserică. Căutați pe Domnul cât se poate de serios, îndepărtați păcatele voastre și zăboviți în Ierusalim până când veți primi putere de sus. Permiteți-i lui Dumnezeu să vă pună deoparte pentru lucrare. Curățați-vă sufletele prin ascultarea de adevăr. Credința fără fapte este moartă. Nu amânați ziua pregătirii. Nu dormitați în starea de nepregătire, neavând ulei în vasele ce însoțesc lămpile voastre. Nimeni să nu încredințeze întâmplării siguranța veșniciei lor. Nu rămâneți cu răspunsuri neclarificate la nedumeriri. Întrebați-vă cu sinceritate: „Sunt printre cei mântuiți sau cei nemântuiți? Voi rămâne în picioare sau nu? Numai cel ce are mâinile nevinovate și inima curată va sta în picioare în ziua aceea.” – *Mărturie pentru predicatori*, pg. 443 engl.

Dumnezeu vrea ca noi, atât individual cât și ca biserică, să acceptăm această lucrare. El vrea ca noi să ne reformăm viețile, familiile și bisericile. Să ne trezim din somnul indiferenței! Să mergem înainte în umilință și în pocăință și să facem lucrarea ce ne stă în față. Pe măsură ce lucrarea de reformă va înainta, Dumnezeu va lucra cu putere, adăugând puterea Sa la ultima avertizare. Fie ca noi să facem parte din această ultimă mișcare de reformă și astfel să grăbim venirea Domnului.

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 2 ianuarie, 2016

Darul Sabatului Întâi pentru o biserică în Ghana

Ghana este o țară situată în Africa de Vest, care se învecinează cu Burkina Faso în partea de nord, Togo în est și Coasta de Fildeș în vest. Cu o populație de aproape 27 milioane de locuitori. Principalele religii sunt islamul (18%) și creștinismul (70%), acesta din urmă împărțit la rândul lui între creștinii penticostali, protestanți și romano-catolici, la care se adaugă diverse alte confesiuni creștine.

Solia Reformei a pătruns în Ghana în anii 1990. Lucrarea a început în capitala Accra, iar de acolo s-a extins în alte locuri din țară. Libertatea religioasă pe care țara o oferă, ajută foarte mult la răspândirea soliei noastre. Mulțumim lui Dumnezeu că organizația bisericii noastre este înregistrată și recunoscută oficial de guvern.

Cu toate acestea, în ciuda progresului lucrării și a libertății de a predica solia Evangheliei, membrii noștri de aici nu au o casa de cult proprie. În Accra frații și surorile noastre organizează întâlnirile de Sabat sub un copac care se află în mod providențial pe o bucată de teren închiriată. Din păcate, atunci când plouă, sunt lipsiți de un locaș de cult uscat, ceea ce adesea este un motiv de descurajare pentru persoanele interesate de solia noastră. Chiar dacă sunt lipsiți de mijloacele necesare pentru a susține în mod adecvat activitatea, frații și surorile noastre sunt încurajați să țină campanii de evanghelizare, să distribuie pliante și să organizeze grupuri de studii biblice. Avem în prezent peste 50 de persoane care frecventează clasele de botez și, până la momentul când veți citi acest lucru, sperăm că aceste suflete vor face legământ cu Domnul și vor deveni membri ai Bisericii prin botez.

„Generalul nostru, Cel care nu face nicio greșală, ne spune: „Înaintați! Pătrundeți pe teritorii noi! Ridicați stindardul, așezați memoriale în fiecare loc. Să se știe că Dumnezeu are pe pământ un popor care nu a uitat că El are o lege, una obligatorie pentru toate ființele umane. În toate bisericile sunt persoane care nu știu că ziua a șaptea, și nu ziua întâi, este Sabatul. Acestea trebuie să audă solia adevărului prezent.” – *The Review and Herald*, 5 august 1902.

Facem apel la toți frații și surorile noastre din întreaga lume să sprijine acest proiect prin rugăciunile și resursele lor financiare, pentru a construi o biserică care să stea ca un memorial pentru locuitorii din Accra, așa încât întâlnirile noastre de închinare să se poată ține în mod regulat, fără întreruperi, chiar și în timpul sezonului ploios.

Secretarul regional pentru Africa



Adevărata reformă

„Cum vestise [Domnul Dumnezeu] prin gura sfinților Săi proci, care au fost din vechime.” (Luca 1:70).

„Trebuie să începem acum lucrarea de reformă întorcându-ne la Domnul cu toată inima. Lucrarea să înceapă ca inima să poată fi sensibilizată și Hristos să vă poată modela și cizela după propriul Său chip divin.” – *The Signs of the Times*, 22 februarie 1892.

Sugestii de lectură: *Signs of the Times*, 12 octombrie 1904.

Duminică

27 decembrie

1. TEMELIA ADEVĂRATEI REFORME

a. Cum putem face distincție între reformele adevărate și cele false? Isaia 8:20; Filipeni 3:9.

„Siguranța societății și progresul reformei depind de o definiție clară și de recunoașterea adevărului fundamental. Principiile legii lui Dumnezeu trebuie să fie păstrate înaintea poporului ca fiind la fel de veșnice și de neclintit după cum este însuși caracterul lui Dumnezeu. Legea este definită ca o regulă de acțiune... Binele societății și siguranța omului cer ca legea să fie respectată. Toate legile bune se bazează pe legea Domnului, dată la Muntele Sinai.” – *The Health Reformer*, 1 august 1878.

„Fiecare reformă adevărată are locul ei în lucrarea Evangheliei și produce înălțarea sufletului la o viață nouă, mai nobilă.” – *Divina vindecare*, pg. 171, engl.

b. În cine ar trebui să ne punem încrederea? Psalmii 118:8; Proverbele 3:5.

„Orice poziție am ocupa în viață, indiferent ce ocupație am avea, trebuie să fim suficient de umili să simțim nevoia noastră după ajutor; să ne sprijinim cu toată inima pe învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu, să recunoaștem providența Lui în toate lucrurile și să fim credincioși în revărsarea sufletelor noastre în rugăciune.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 427, engl.

2. REFORMA ADEVĂRATĂ ÎNCEPE ÎN INIMĂ

a. Ce precede reforma? Ioel 2:12, 13; Psalmii 51:10; 2 Corinteni 7:11.

„Păcate, păcate uriașe, apasă asupra multora care mărturisesc a fi creștini. Marele Avocat spune: „Cerințele pe care Le am de la inima omenească au fost ignorate. Dumnezeu cheamă la pocăință, la reformă.” – *The Review and Herald*, 8 decembrie 1896.

„Pocăința include părere de rău pentru păcat și îndepărtare de acesta.” – *Calea către Hristos*, pg. 23, engl.

„Mărturisirea nu va fi primită de Dumnezeu, fără pocăință sinceră și reformă. Trebuie să aibă loc schimbări hotărâte în viață; tot ce este respingător lui Dumnezeu trebuie să fie dat la o parte. Acesta va fi rezultatul adevăratei păreri de rău pentru păcat. Lucrarea pe care o avem de făcut personal ne este arătată în mod clar: ‚Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți răul! Învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit, faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă! (Isaia 1:16, 17). ‚Dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nicio nelegiuire, va trăi negreșit, și nu va muri. (Ezechiel 33:15). Pavel spune, vorbind despre lucrarea pocăinței: ‚Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta. (2 Corinteni 7:11) – Idem., pg. 39.

b. Ce strigăt plin de durere, auzit la momentul Cincizecimii, a dat pe față o mare nevoie personală? Faptele Apostolilor 2:37, 38.

„Cum poate un om să fie drept înaintea lui Dumnezeu? Cum poate păcătosul să fie făcut neprihănit? Numai prin Hristos putem fi aduși în armonie cu Dumnezeu, cu sfințenia; dar cum putem veni la Hristos? Mulți își pun aceeași întrebare ca și mulțimea din Ziua Cincizecimii, când, conștienți de păcat, oamenii au început să strige: ‚Ce să facem? Primul cuvânt din răspunsului lui Petru a fost: ‚Pocăiți-vă! (Faptele Apostolilor 2:37, 38). Altă dată, la scurt timp după aceea, a spus el: ‚Pocăiți-vă și întoarceți-vă..., pentru ca să vi se steargă păcatele. (Faptele Apostolilor 3:19). – Idem., pg. 23.

3. ROADELE ADEVĂRATEI REFORME

a. Cum sunt descriși reformatorii din aceste zile de pe urmă? Isaia 58,12, 13.

„[Isaia 58:8, 9, 12-14, citat] Aici sunt prezentate caracteristicile celor care vor fi reformatori, care vor purta steagul soliei îngerului al treilea, ale celor care mărturisesc a fi poporul lui Dumnezeu care ține poruncile, îl cinstesc pe Dumnezeu și sunt angajați cu seriozitate, în văzul întregului univers, la repararea dărâmaturilor. Cine îi numește ‚dregători de spărturi, cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit?’ – Dumnezeu. Numele lor sunt înregistrate în cer ca reformatori, restauratori, ca acei care ridică din nou temelile străbune.”
– *The Review and Herald*, 13 octombrie 1891.

b. Ce dovezi evidente ale reformei se vor vedea în viață? Matei 3:8.

„Nimic altceva în afară de o viață schimbată – roade demne de pocăință – nu va satisface cerințele lui Dumnezeu. Fără astfel de roade, mărturisirea noastră de credință este lipsită de orice valoare.” – *The Signs of the Times*, 7 iulie 1887.

„Nici o pocăință nu este sinceră dacă nu produce reformă. Neprihănirea lui Hristos nu este o mantie care să acopere păcate nemărturisite și nepărăsitate; aceasta este un principiu de viață care transformă caracterul și controlează comportamentul. Sfințenia este integritate pentru Dumnezeu; este predarea în întregime a inimii și a vieții pentru a fi luate în stăpânire de principiile cerului.”
– *Hristos, Lumina lumii*, pg. 555, 556, engl.

„Ioan s-a despărțit de prieteni și de o viață luxoasă. Simplitatea hainei lui, o haină țesută din păr de cămilă, era o mustrare permanentă pentru extravaganța și etalarea afișate de preoții evrei și de popor în general. Dieta lui, formată în întregime din vegetale, roșcove și miere sălbatică, era o mustrare pentru îngăduirea apetitului și lăcomia, care prevala peste tot... Cei care urmează să pregătească calea pentru a doua venire a lui Hristos sunt reprezentați prin credinciosul Ilie, deoarece Ioan a venit în duhul lui Ilie pentru a pregăti calea pentru prima venire a lui Hristos. Marele subiect al reformei trebuie să fie agitat... Cumpătarea în toate lucrurile trebuie să fie strâns legată cu solia pentru a-l întoarce pe poporul lui Dumnezeu de la idolatrie, de la lăcomie în mâncare și extravaganța lor în îmbrăcăminte și alte lucruri...

„Oricine încalcă obligațiile morale în materie de mâncare și îmbrăcăminte, se pregătește să încalce cerințele lui Dumnezeu în ceea ce privește interesele veșnice.” – *Mărturii*, vol. 3, pg. 62, 63.

4 STINDARDUL REFORMEI – ADEVĂRUL ȘI LIBERTATEA

a. În ce fel voi recunoaște lucrurile în care am nevoie de reformă? Psalmii 119:142; Ioan 17:17; 14:6.

„Domnul cere de la toți cei care mărturisesc Numele Lui o respectare strictă a adevărului. Acest lucru va fi asemenea sării care nu și-a pierdut gustul, ca o lumină în mijlocul întunericului moral și înșelăciunii lumii.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 356.

„Principiul pe care trebuie să-l înălțăm în acest moment este același care a fost susținut de către adepții Evangheliei în marea Reformă...”

„Stindardul adevărului și libertății religioase, pe care acești reformatori l-au ținut sus ne-a fost încredințat nouă în acest ultim conflict. Responsabilitatea față de acest mare dar revine celor pe care Dumnezeu i-a binecuvântat cu înțelegerea Cuvântului Său. Noi trebuie să primim Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o autoritate supremă. Trebuie să acceptăm adevărurile Sale pentru noi înșine. Și putem aprecia aceste adevăruri doar în măsura în care le căutăm prin studiu personal... Recunoașterea adevărului în cuvânt și faptă este mărturisirea noastră de credință. Numai astfel pot știi alții că noi credem în Biblie.” – *Idem.*, vol. 6, pg. 402, 403.

b. Care este atunci relația dintre libertate, sfințire și Legea lui Dumnezeu? Psalmii 119:44, 45; Iacov 1:25; Ioan 8:31, 32.

„Sfințirea nu este nimic altceva decât conformarea în totalitate voinței Tatălui nostru care este în ceruri, iar voia lui Dumnezeu este exprimată în legea Sa cea sfântă. Păstrarea tuturor poruncilor lui Dumnezeu este sfințire. Dovedindu-vă copii ascultători față de Cuvântul lui Dumnezeu este sfințire. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie ghidul nostru și nu opiniile sau ideile oamenilor.” – *Selected Messages*, vol. 3, pg. 204., engl.

„Sfințirea falsă îndepărtează imediat de la Biblie. Religia este redusă la povești. Sentimentele și impresiile sunt transformate în criterii. În timp ce ei pretind a fi fără păcat și se lauda cu dreptatea lor, cei ce se pretind a fi sfinți învață că oamenii sunt liberi să calce Legea lui Dumnezeu și că aceia care se supun preceptelor sale au căzut din har. Prezentarea cerințelor ei trezește opoziția lor și provoacă furie și dispreț. Astfel, se dă pe față caracterul lor: „Fiindcă umblarea după lucrurile firii pământești este vrăjmașie împotriva lui Dumnezeu, căci ea nu se supune Legii lui Dumnezeu și nici nu poate să se supună.” (Romani 8:7) – *The Review and Herald*, 5 octombrie 1886.

5. REFORMA INDIVIDUALĂ

a. Cum mă pot reforma? Romani 1:16; 2 Timotei 3:15.

„Nici o reformă reală nu poate avea loc fără putere divină. Împotrivirea omenească la tendințele naturale și cultivate este asemenea bancului de nisip așezat împotriva torentului. Până când viața lui Hristos nu devine o putere dătătoare de viață în viața noastră nu putem rezista ispitelor care ne asaltează din interior și din afară.” – *The Signs of the Times*, 1 decembrie 1914.

„Creștinismul propune o reformă în inimă. Lucrarea lui Hristos în interior, se va face sub controlul unui intelect convertit. Planul de a începe din afară și de a încerca să se meargă spre interior a eșuat întotdeauna, și întotdeauna va eșua. Planul lui Dumnezeu cu tine este să începi chiar de la sediul tuturor problemelor, din inimă, și apoi vor izvorî din inimă principiile dreptății; reformarea va fi afară, precum și în interior” – *Dietă și hrană*, pg. 35.

b. Cum pot fi un reformator activ? Galateni 6:9, 10; 1 Ioan 1:3.

„Pe cei ce Mă onorează îi voi onora.” (1 Samuel 2:30). Atunci când pleacă dintr-un astfel de cămin, tatăl iese la îndatoririle sale de zi cu zi, cu un spirit liniștit și supus datorat conversației cu Dumnezeu. El este creștin, nu numai în ceea ce pretinde a fi, dar și în ocupația sa și în toate relațiile sale de afaceri. El face lucrarea cu credincioșie, știind că ochiul lui Dumnezeu este asupra lui.

În biserică vocea lui nu este tăcută. El are de rostii cuvinte de recunoștință și încurajare; pentru că el este un creștin în creștere, cu o experiență nouă în fiecare zi. El este un lucrător de ajutor, activ în biserică, lucrând pentru slava lui Dumnezeu și mântuirea semenilor săi.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 424, 425.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce urmări are reforma adevărată în viața credinciosului?
2. Cum merge pocăința mână în mână cu reforma?
3. În ce domenii avem cu toții nevoie de reformare?
4. Cum putem fi o lumină în mijlocul întunericului moral?
5. Când vom avea o reformă veritabilă în viața noastră?

Un reformator din vechime

„Ilie, Tișbitul, unul din locuitorii Galaadului, a zis lui Ahab: „Viu este Domnul, Dumnezeul lui Israel, al cărui slujitor sunt, că în anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu.” (1 Regi 17:1).

„Departate de orice oraș cu renume și neocupând vreo poziție socială înaltă, Ilie Tișbitul... și-a început misiunea încrezător în planul lui Dumnezeu de a pregăti calea înaintea lui și de a-i da succes din belșug.” – *Profeți și regi*, pg. 119.

Sugestii pentru lectură: *Profeți și regi*, pg. 119-128, engl.

Duminică

3 ianuarie

1. DESCENDENȚA ȘI CHEMAREA LUI ILIE

a. Cine a fost Ilie și ce fel de persoană era el? 1 Regi 17:1; Iacov 5:17.

„Ilie. . . s-a născut în munții Galaadului, la est de Iordan, și a provenit dintr-un neam în care erau extrem de răspândite urâciunile Amoriților. Dar el și-a început lucrarea având pe buze cuvântul plin de credință și putere, și întreaga lui viață a fost dedicată lucrării de reformă.” – *The Review and Herald*, 14 august de 1913.

b. Ce fel de persoane ignoră adesea Dumnezeu și pe cine cheamă El în loc? 1 Corinteni 1:26-28.

„În situațiile obișnuite ale vieții există mulți muncitori care trudesesc cu răbdare la îndeplinirea sarcinilor zilnice, fără a fi conștienți de puterile latente care, trezite la acțiune, i-ar plasa printre marii lideri ai lumii. Este necesară atingerea unei mâini iscusite pentru a trezi și a dezvolta aceste facultăți. Cu astfel de oameni a intrat Domnul Isus în legătură personală; El le-a oferit avantajul de a fi instruiți trei ani sub propria Sa îndrumare. Nici un curs de studiu din școlile rabinilor sau din sălile unde se studia filosofia nu ar fi egalat ca valoare această pregătire.” – *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, pg. 511, engl.

2. ÎNFRUNTÂND APOSTAZIA

- a. De ce a intrat Ilie în palatul regelui pentru a muștra public apostazia lui Israel? Ioan 16:8; 3:20; 1 Timotei 5:20.

„Lui Ilie i-a fost încredințată misiunea de a duce lui Ahab, din partea cerului, solia de judecată. El nu a căutat să fie solul Domnului; Cuvântul Domnului a venit la el. Și gelos pentru onoarea cauzei lui Dumnezeu, el nu a ezitat să se supună somației divine, deși faptul de a asculta părea să-i aducă o distrugere rapidă din mâna împăratului nelegiuit. Profetul a pornit imediat și a călătorit zi și noapte, până când a ajuns în Samaria. Când a ajuns la palat, el nu a cerut voie să pătrundă înăuntru, nici nu a așteptat să fie anunțat în mod oficial. Îmbrăcat în hainele aspre, de obicei purtate de profeții din acea vreme, el a trecut de gărzi, aparent neobservat, și a stat pentru o clipă înaintea împăratului uimit.

„Ilie nu și-a cerut scuze pentru apariția lui bruscă. Unul mai mare decât conducătorul lui Israel îl trimisese să vorbească și, ridicând mâna spre cer, a declarat solemn pe Dumnezeu cel viu, că judecățile Celui Preaînalt erau gata să cadă peste Israel. „Nu va fi nici rouă, nici ploaie în acești ani,” a declarat el, „decât după cuvântul meu.” (1 Regi 17:1)” – *The Review and Herald*, 14 august 1913.

- b. Cu ce scop l-a muștrat Ilie mai târziu pe rege? 1 Regi 18:17, 18; Iov 17:8.

„Chiar nerespectarea Legii lui Dumnezeu din partea lui Ahab și a oamenilor lui, a fost ceea ce adusesse toate nenorocirile peste ei; iar Ilie n-a ezitat să spună întregul adevăr împăratului vinovat. Lumea este plină de lingușitori și ipocriți, atât în palate cât și în casele obișnuite ale vieții; și cât de puțini sunt cei care au curajul pe care l-a dat pe față Ilie – cât de puțini vor fi cei care vor sta în apărarea legii încălcate a lui Dumnezeu, împotrivindu-se mai marilor de pe pământ.” – *The Signs of the Times*, 18 decembrie 1884.

„Domnul caută să mântuiască, nu să distrugă. El își găsește plăcerea în salvarea păcătoșilor. „Pe viața Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu doresc moartea celui rău”. (Ezechiel 33:11)... El dă solilor Săi aleși o îndrăzneală sfântă, așa încât cei care aud să se teamă și să fie aduși la pocăință.” – *Profeți și regi*, pg. 105.

3. CHEMAȚI SĂ ALEAGĂ

- a. Când a fost pe Muntele Carmel, chemând la reformă, care a fost întrebarea provocatoare a lui Ilie? 1 Regi 18:21.

„Ilie, în mijlocul apostaziei generale, nu a căutat să ascundă faptul că el servea Dumnezeului cerului. Profeții lui Baal erau în număr de patru sute cincizeci, preoții lui erau patru sute, iar închinătorii lui erau mii; dar Ilie nu a încercat să facă să pară că el era de partea cea populară. El a stat singur și nobil... Unde sunt Ilie din zilele noastre? ...

Nu câștigăm nimic dacă dăm pe față lașitatea sau teama în a face de cunoscut că suntem poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu. Ascunderea luminii pe care o avem, ca și cum ne-ar fi rușine de credința noastră, va avea ca rezultat o osândă sigură. Dumnezeu ne lasă pradă propriei noastre slăbiciuni. Domnul să ne ferească să refuzăm să lăsăm lumina noastră să strălucească în orice loc în care El ne cheamă. Dacă vom îndrăzni să mergem mai departe de capul nostru, urmând propriile noastre idei, propriile noastre planuri, și să-L lăsăm în urmă pe Isus, nu ne putem aștepta să câștigăm tărie morală, curaj sau putere spirituală. Dumnezeu a avut eroi din punct de vedere moral în trecut și mai are astfel de eroi și astăzi – oameni cărora nu le este rușine să fie poporul Său deosebit. Voința și planurile lor sunt toate subordonate legii lui Dumnezeu. Dragostea lui Isus i-a făcut să nu țină numai decît la viața lor... ‚Credincioșie Lui Dumnezeu’ este motto-ul lor.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 526-528, engl.

- b. Ce a făcut Ilie ca un prim pas în lucrarea de reformă? 1 Regi 18:30.

„Asemenea unui nor întunecat, înșelăciunea și orbirea s-au răspândit în Israel. Nu dintr-o dată i-a prins această apostazie fatală, ci treptat, deoarece, din când în când, ei nu au mai ținut seama de cuvintele de avertizare și mustrare pe care Domnul le-a trimis. Fiecare îndepărtare de la calea neprihănirii, fiecare refuz de a se pocăi, au adâncit vina lor și i-au îndepărtat mai mult de cer. Iar acum, în această criză, au persistat în refuzul de a lua poziție pentru Dumnezeu.

Domnul detestă indiferența și lipsa de loialitate într-o perioadă de criză în lucrarea Lui. Întregul univers privește cu interes inexprimabil scenele de încheiere ale marii lupte dintre bine și rău. Poporul lui Dumnezeu se apropie de hotarele lumii veșnice; ce poate fi de o mai mare importanță pentru ei decît ca ei să fie credincioși Dumnezeului cerului?” – *Profeți și regi*, pg. 147, 148, engl.

4. PUTEREA LUI DUMNEZEU DESCOPERITĂ

- a. Numiți câțiva dintre reformatorii din trecut. Luca 1:17; Geneza 32:28; Exodul 9:16. Cum au obținut puterea ce le-a fost necesară pentru a-și îndeplini misiunea care le-a fost încredințată? Psalmii 27:14; 28:7.

„Dacă oamenii vor umbla cu Dumnezeu, El îi va ascunde în crăpătura Stâncii. Astfel ascunși, ei Îl pot vedea pe Dumnezeu, așa cum L-a văzut Moise. Prin puterea și lumina pe care El le dă, ei pot înțelege mai mult și pot realiza mai mult decât ar părea să poată prin judecata lor limitată.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 363, engl.

„Iacov a biruit pentru că a fost stăruitor și hotărât. Experiența sa mărturisește puterea rugăciunii stăruitoare. Acum este momentul când trebuie să învățăm această lecție a rugăciunii biruitoare, a credinței neclintite. Cele mai mari biruințe ale bisericii lui Hristos sau ale creștinului, nu sunt acelea care se obțin prin talent și educație, prin avere sau prin favoarea oamenilor. Ele sunt acele biruințe care sunt câștigate în camera de audiență cu Dumnezeu, când credința stăruitoare, aproape în agonie, se prinde strâns de brațul cel tare al puterii.

Cei care nu sunt dispuși să părăsească orice păcat și să caute cu stăruință binecuvântarea lui Dumnezeu, n-o vor obține. Dar toți cei care se vor prinde de promisiunile lui Dumnezeu așa cum a făcut Iacov, și vor fi la fel de serioși și perseverenți cum a fost el, vor birui așa cum a biruit el. „Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei? Vă spun că le va face dreptate în curând.” (Luca 18:7, 8)” – *Patriarhi și profeți*, pg. 203, engl.

- b. Ce făgăduințe pot invoca reformatorii de astăzi atunci când simt nevoia de putere divină? Psalmii 68:35; 2 Samuel 22:32, 33.

„Lecția experienței lui Ilie în procesul prin care a învățat din nou cum să se încreadă în Dumnezeu în ceasul încercării nu este numai pentru bărbații aflați în poziții de mare responsabilitate. El, Cel care era puterea lui Ilie, este suficient de puternic pentru a susține fiecare copil al Lui care se luptă, indiferent cât de slab ar fi. De la fiecare El așteaptă loialitate și tuturor El le dă putere în funcție de nevoi. În propria sa putere omul este cu totul lipsit de tărie; dar în puterea lui Dumnezeu, el poate fi puternic în a învinge răul și a-i ajuta pe alții să biruiască la rândul lor. Satana nu-l poate înșela pe cel care face din Dumnezeu apărarea sa. „Numai în Domnul”, Mi se va zice, ‘locuiesc dreptatea și puterea... În Domnul vor fi făcuți neprihăniți și proslăviți toți urmașii lui Israel.” (n. tr. Isaia 45:24-25) – *The Review and Herald*, 30 octombrie 1913.

5. SINGUR DE PARTEA ADEVĂRULUI?

- a. În apărarea lui Dumnezeu și a Legii Sale, a fost Ilie singur? De ce da sau de ce nu? Psalmii 34:7; 91:11; 103:20.

„Stând în fața regelui Ahab și a proorociilor mincinoși, înconjurat de mulțimile lui Israel, Ilie stă singur, singurul care pare a apăra onoarea lui Iehova... Dar Ilie nu este singur. Deasupra și în jurul lui sunt oștile protectoare ale cerului – îngeri care excelează în putere.” – *The Review and Herald*, 18 septembrie 1913.

- b. Când vom sta singuri în apărarea adevărului și a neprihănirii, ce ar trebui să ne amintim? 1 Regi 19:18.

„Nu toți oamenii din lume sunt nelegiuți și păcătoși; nu toți au trecut de partea inamicului. Dumnezeu are multe mii care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal, mulți care doresc din toată inima să înțeleagă mai bine adevărul despre Hristos și lege, mulți care speră împotriva oricărei nădeji că Isus va veni în curând pentru a pune capăt domniei păcatului și a morții. Și sunt mulți care s-au închinat și i se mai închină lui Baal din neștiință, dar cu care Duhul lui Dumnezeu încă se luptă.” – *Profeți și regi*, pg. 171, engl.

„Când suferi ocară și persecuție te afli într-o companie excelentă; căci Isus le-a îndurat pe toate, și chiar mult mai mult. Dacă ești un străjer credincios lui Dumnezeu, aceste lucruri sunt un compliment pentru tine. Doar sufletele eroice, cei care rămân statornici dacă stau singuri, vor câștiga coroana nepieritoare.” – *The Youth's Instructor*, 28 mai 1884.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. De unde-i cheamă Dumnezeu adeseori pe oameni și de ce?
2. Ce fac majoritatea oamenilor în loc să mustre păcatul?
3. Ce dovedește faptul că ascundem lumina noastră? Care va fi rezultatul?
4. Cum se obține binecuvântarea de a avea puterea lui Dumnezeu la lucru în viața noastră?
5. Când stăm singuri de partea adevărului, de ce nu suntem cu adevărat singuri?

Lucrând pentru reformă

„Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.” (2 Cronici 7:14).

„Împărăția lui Israel nu trebuia să rămână niciodată fără martori nobili ai puterii lui Dumnezeu de a salva din păcat. Chiar și în cele mai întunecate clipe, există unele persoane care vor rămâne credincioase Conducătorului lor divin și care în mijlocul idolatriei vor trăi fără pată înaintea unui Dumnezeu sfânt.” – *Profeți și regi*, pg. 108, engl.

Sugestii de lectură: *The Review and Herald*, 21 august 1913.

Duminică

10 ianuarie

1. O RĂMĂȘIȚĂ CREDINCIOASĂ

a. A existat vreo rămășiță credincioasă în timpul lui Ilie, în timp ce judecățile lui Dumnezeu cădeau asupra unui Israel apostaziat? 1 Regi 8:13; 19:18.

b. Are Dumnezeu întotdeauna o rămășiță credincioasă? Romani 11:5; Apocalipsa 12:17.

c. Cum promite Dumnezeu să aibă grijă de poporul Său când judecățile Lui vor cădea pe pământ? Psalmii 27:5; Isaia 33:15, 16.

„Acel Dumnezeu care S-a îngrijit de Ilie, nu-l va ignora pe nici unul dintre copiii Săi jertfitori de sine. Cel care numără perii capului lor va avea grijă de ei și, în timp de foamete, ei vor fi săturați. În timp când cei răi mor de foame și molimă, îngerii îi vor proteja pe cei drepecți și le vor împlini nevoile. Pentru cel care „umblă în neprihănire” este dată promisiunea: [Isaia 33:15, 16; 41:17 citat]” – *Marea luptă*, pg. 629, engl.

2. PREGĂTIND CALEA DOMNULUI

a. Ce cerere clară a făcut Ilie pentru a se opune apostaziei naționale? 1 Regi 18:19, 20.

„Ilie cere adunarea la Carmel a tot Israelul și, de asemenea, a tuturor proorocilor lui Baal. Înfricoșătoarea solemnitate a înfățișării profetului îi dă aspectul unuia ce stă în picioare, în prezența Domnului, Dumnezeului lui Israel. Starea de apostazie a lui Israel cere un comportament ferm, o vorbire aspră și porunci date cu autoritate. Dumnezeu pregătește solia așa încât aceasta să se potrivească cu timpul și ocazia... Dumnezeu va avea o solie potrivită pentru a se adresa poporului Său în diverse situații.” – *Mărturii*, vol. 3, pg. 279, engl.

b. Cine altcineva a luat o poziție fermă pentru Dumnezeu în ducerea la bun sfârșit a unei lucrări de reformă? Neemia 5:9.

„Domnul va folosi în lucrarea Sa bărbați care stau tari ca oțelul lângă principii, care nu se vor lăsa influențați de rătăcirile celor care și-au pierdut vederea spirituală.

Neemia a fost ales de Dumnezeu, pentru că el a fost dispus să coopereze cu Domnul ca restaurator... Când a văzut poporul acționând condus de principii greșite, el nu a stat deoparte ca spectator, dându-și aprobarea prin tăcere. El nu a lăsat poporul să tragă concluzia că sprijină partea greșită. El a luat o poziție fermă, neclintită de partea dreptății. El n-ar fi sprijinit nici în cea mai mică măsură prin influența sa pervertirea principiilor pe care Dumnezeu le-a stabilit.” – *The Review and Herald*, 2 mai 1899.

„Când Neemia a pornit ca reformator și eliberator în Israel, el a acționat din iubire față de Dumnezeu și grijă pentru prosperitatea poporului Său. Inima îi era prinsă în lucrarea pe care a întreprins-o; speranța, energia, entuziasmul și hotărârea lui de caracter, au fost contagioase și i-au inspirat și pe alții cu același curaj și scop măreț. Fiecare om a devenit un Neemia în propria sa sferă și a ajutat la întărirea mâinii și inimii aproapelui său; și, în curând slăbiciunea a fost urmată de putere și curaj.” – *Idem.*, 18 martie 1884.

„Cea mai mare nevoie a lumii este aceea de bărbați – bărbați care să nu poată fi cumpărați sau vânduți, bărbați care în adâncul sufletului lor sunt sinceri și cinstiți, bărbați care nu se tem să spună păcatului pe nume, bărbați a căror conștiință este la fel de mult îndreptată spre datorie după cum acul busolei este îndreptat spre pol, oameni care vor sta de partea dreptății chiar dacă cerurile ar cădea.” – *Educația*, pg. 57, engl.

3. O CHEMARE LA POCĂINȚĂ

- a. Care a fost scopul pedepselor trimise asupra lui Israel? Isaia 1:16-18; Luca 11:32. Ce efect au avut acestea asupra lui Ahab? 1 Regi 18:17.

„Scopul acestei nenorociri abătute [brusc] a fost acela de a trezi pe poporul Israel să-și dea seama de păcatul lor, de a-i face să se pocăiască și de a-i întoarce la Dumnezeu, ca ei să-L onoreze pe Iehova ca singurul Dumnezeu viu și adevărat. După trei ani și jumătate de secetă, Domnul a zis lui Ilie, ‚Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului.‘ ‚Abia l-a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: ‚Tu ești acela care nenorocești pe Israel?’

Ilie a răspuns: ‚Nu eu nenorocesc pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și v-ați dus după Baali.‘ (1 Regi 18:1, 17, 18)” – *The Review and Herald*, 26 mai 1891.

„Mărturisirea nu va fi primită de Dumnezeu, fără pocăință sinceră și reformă. Schimbări hotărâte trebuie să aibă loc în viață; tot ce-I este neplăcut lui Dumnezeu trebuie să fie dat deoparte. Acesta va fi rezultatul adevăratei păreri de rău pentru păcat.” – *Calea către Hristos*, pg. 39, engl.

- b. Care este diferența dintre adevărata pocăință și o pocăință falsă? 2 Corinteni 7:9-11.

„Mulți sunt cei cărora le pare rău că au păcătuit și fac chiar și o reformă exterioară, deoarece se tem că greșelile făcute vor aduce suferință asupra lor. Dar acest lucru nu este pocăință, în sensul biblic. Ei deplâng suferința, mai degrabă decât păcatul. Aceasta a fost suferința lui Esau când a văzut că dreptul său de întâi născut a fost pierdut pentru totdeauna. Balaam, înspăimântat de îngerul ce-i sta în cale cu sabia scoasă, și-a recunoscut vina, ca nu cumva să-și piardă viața; dar nu a existat nici o pocăință adevărată pentru păcat, nici o schimbare a scopurilor, nici o aversiune față de păcat. Iuda Iscarioteanul, după ce l-a trădat pe Domnul său, a exclamat: ‚Am păcătuit, căci am vândut sânge nevinovat.‘ (Matei 27:4).” – *Idem*, pg. 23, 24, engl.

„În acest mai mare al vameșilor s-a trezit dorul după o viață mai bună... Zacheu a auzit chemarea la pocăință... El cunoștea Scripturile și a fost convins că practica sa era greșită... El a simțit că era un păcătos în ochii lui Dumnezeu... Zacheu a început imediat să urmeze convingerii care pusese stăpânire pe el și să dea înapoi acelor pe care îi nedreptățise.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 553, engl.

4. UN APEL LA ASCULTARE

- a. **De ce anume depind fericirea și mântuirea noastră? Psalmii 106:3; Iov 36:11; Ieremia 7:23.**

„Fericirea și mântuirea noastră depind de faptul că mâncăm sau nu din pâinea vieții; adică de ascultarea cuvintelor și de îndeplinirea lucrării lui Hristos, de promovarea neprihănirii și stoparea nelegiurii. Nimic nu poate produce o astfel de încredere în sine, un astfel de curaj, o asemenea dezvoltare a talentelor și capacității, ca evaluarea corectă a cerințelor Legii lui Dumnezeu... Dragostea pentru Isus Hristos ne conduce să ascultăm de poruncile lui Dumnezeu, care sunt o candelă pentru picioarele noastre și o lumină pe cărarea noastră, asigurând pentru noi prezența fericită a Tatălui cât și a Fiului care ne dă lumină și curăție a inimii. Cel care este ascultător poate comunica cu Dumnezeu așa cum a făcut Enoh.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pg. 194, engl.

- b. **Ce atitudine este manifestată de către cei care se împotrivesc ascultării de Dumnezeu? Faptele Apostolilor 7:51-53; 2 Timotei 3:8. Cum îi vor considera pe cei din poporul lui Dumnezeu din ultimele zile? Matei 24:9.**

„Clasa celor care au provocat nemulțumirea cerului va pune toate necazurile lor asupra celor a căror ascultare de poruncile lui Dumnezeu este o mustrare continuă pentru călcătorii de lege. Se va afirma că oamenii îl insultă pe Dumnezeu prin încălcarea sabatului duminicii; că acest păcat a adus calamități care nu vor înceta până respectarea strictă a duminicii nu va fi impusă cu forța și că aceia care prezintă cerințele poruncii a patra, distrug astfel respectul pentru duminică, tulbură poporul, împiedecându-i să revină la favoarea divină și prosperitatea vremelnică. Astfel, acuzația adusă în vechime împotriva slujitorului lui Dumnezeu se va repeta din motive la fel neîntemeiate: ‚Abia l-a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: ‚Tu ești acela care nenorocеști pe Israel?’ Ilie a răspuns: ‚Nu eu nenorocesc pe Israel, ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și v-ați dus după Baali.’ (1 Regi 18:17, 18). Pe măsură ce mânia poporului se va manifesta prin acuzații false, ei vor lua față de ambasadorii lui Dumnezeu măsuri foarte asemănătoare cu cele pe care Israelul apostaziat le-a luat față de Ilie” – *Marea luptă*, pg. 590, engl.

„Hristos a întâmpinat toate ispitele lui Satana, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Având încredere în făgăduințele lui Dumnezeu, El a primit putere să asculte de poruncile lui Dumnezeu, iar ispititorul nu a putut să-L învingă.” – *Divina vindecare*, pg. 181, engl.

5. O LUCRARE DE RESTAURARE

- a. Care sunt „cărările cele vechi” care au nevoie de restaurare? Ieremia 6:16; Isaia 58:12-14.

„Ieremia a atras în mod repetat atenția [națiunii] la sfaturile date în Deuteronomul. Mai mult decât oricare altul dintre profeți, el a subliniat învățăturile legii mozaice și a arătat modul în care acestea ar putea aduce cea mai mare binecuvântare spirituală asupra națiunii și a fiecărei inimi în parte. „Așa vorbește Domnul: ‘Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!’ Dar ei răspund: ‘Nu vrem să umblăm pe ele!’ (Ieremia 6:16).” – *Profeți și regi*, pg. 411, engl.

- b. Ce este inclus în activitatea de restaurare și cine este chemat să facă această lucrare? Isaia 62:6; 58:1.

„Este alarmant că indiferența, somnolența și apatia i-au caracterizat pe bărbații aflați în poziții de răspundere, și că se manifestă o creștere constantă a mândriei și o desconsiderare alarmantă a avertismentelor Duhului lui Dumnezeu. Barierele pe care Cuvântul lui Dumnezeu le așază de jur împrejurul poporului Său sunt doborâte la pământ. Bărbați care sunt familiarizați cu modul în care Dumnezeu l-a condus pe poporul Său în trecut, în loc să întrebe de cărările cele vechi și să apere poziția noastră ca popor deosebit, s-au unit cu lumea. Caracteristica cea mai alarmantă în acest caz este că nu s-au auzit voci de avertizare care să protesteze, să se roage stăruitor și să avertizeze. Ochii poporului lui Dumnezeu par a fi orbiți, în timp ce biserica alunecă rapid spre cele lumești.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 513, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum a trăit rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, chiar dacă această a fost uneori înconjurată de idolatrie? Cum se aplică acest lucru la noi, astăzi?
2. Ce a făcut Neemia pentru a-i inspira și pe alții să lucreze împreună cu el?
3. Ce fel de schimbări sunt necesare în viața noastră, dacă ne pocăim cu adevărat?
4. De unde provine adevărata fericire și de ce?
5. În loc de a căuta „cărările cele vechi,” ce au făcut unii credincioși? Cum a afectat acest lucru biserica?

Un al doilea Ilie

„Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și pe cei neascultători, la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” (Luca 1:17).

„Ioan a declarat iudeilor că poziția lor înaintea lui Dumnezeu avea să fie decisă de caracterul și viața lor. Simpla mărturisire era lipsită de valoare. Dacă viața și caracterul lor nu erau în armonie cu Legea lui Dumnezeu, ei nu erau poporul Lui.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 107, engl.

Sugestii de lectură: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 97-108.

Duminică

17 ianuarie

1. STAREA LUI ISRAEL

a. Care a fost lucrarea solului pe care Dumnezeu l-a trimis să pregătească calea pentru prima venire a Domnului? Maleahi 3:1-3.

b. Ce fel de persoană a fost acest sol? Luca 1:13-17.

c. Care era starea poporului lui Dumnezeu de au avut nevoie de un astfel de sol? Luca 5:37-39; Matei 15:8, 9.

„Burdufuri noi care au fost folosite pentru a pune în ele vinul cel nou, . . . Isus a prezentat starea conducătorilor evrei. . . Ei credeau că propria lor neprihănire este a toate-suficientă, și nu doreau ca vreun nou element să fie adus în religia lor.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 278, 279, engl.

„Smochinul [pe care Isus îl blestemase] s-a uscat. Acest copac neroditor simboliza starea națiunii iudaice la acel moment. Le fuseseră acordate toate ocaziile și privilegiile.” – *The Signs of the Times*, 23 mai 1900.

2. IOAN BOTEZĂTORUL, SOLUL LUI DUMNEZEU

a. Cum a făcut referire Isus la Ioan Botezătorul? Matei 11:9, 10, 13-15.

„Se credea, de asemenea, că înainte de venirea lui Mesia, Ilie va apărea personal. Această așteptare a fost tăgăduită de Ioan însuși; dar cuvintele lui aveau o semnificație mai profundă. Isus a spus după aceea, referindu-se la Ioan: ‚Și, dacă vreți să înțelegeți, el este Ilie, care trebuia să vină.‘ (Matei 11:14). Ioan a venit în duhul și puterea lui Ilie, pentru a face o astfel de lucrare cum a făcut Ilie. Dacă evreii l-ar fi primit, lucrarea s-ar fi îndeplinit pentru ei. Dar ei nu au primit solia lui. Pentru ei, el nu era Ilie. El nu a putut îndeplini pentru ei misiunea pentru care a venit.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 135, engl.

b. Cine au fost cei care au ieșit pentru a-l asculta pe Ioan Botezătorul? Matei 3:5, 6; 21:32; Luca 11:1.

c. De ce au fost atrași de Ioan, mai degrabă decât de învățătorii zilelor lor? Matei 3:1-3.

„Ioan și-a dat solia fără argumente elaborate sau teorii bine ticluite. Uluitoare și aspră, totuși plină de speranță, vocea lui s-a auzit din pustie: ‚Pocățiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.‘ (Matei 3:2). Cu o putere nouă, deosebită i-a mișcat pe oameni. Întreaga națiune a fost agitată. Mulțimile se adunau grămadă în pustie.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 54, engl.

d. I-a fost teamă lui Ioan Botezătorul să spună adevărul? Matei 14:3, 4.

„El l-a privit pe Împărat în frumusețea Lui, și propriul său eu i-a dispărut din vedere. El a privit măreția sfințeniei și s-a recunoscut a fi incapabil și nedemn. Ceea ce trebuia să transmită el era solia lui Dumnezeu. El trebuia să stea în puterea lui Dumnezeu și neprihănirea Lui. El a fost gata să meargă mai departe ca sol al Cerului, fără a se teme de oameni, pentru că el privise pe Cel Divin. El putea sta neînfricat în prezența monarhilor pământești, deoarece cu tremur el se plecaseră înaintea Regelui regilor.” – *Idem*.

3. PREGĂTIREA SA, PUSTIA

- a. **În ce fel l-a pregătit viața la țară pe Ioan Botezătorul pentru misiunea lui? Isaia 40:3-5; 30:15; Psalmii 101:3.**

„În ordinea naturală a lucrurilor, fiul lui Zaharia ar fi fost educat pentru preoție. Dar pregătirea primită în școlile rabinice l-ar fi făcut incapabil pentru munca sa. Dumnezeu nu l-a trimis la profesorii de teologie pentru a afla cum să interpreteze Scripturile. El l-a chemat în pustie, ca să învețe de la natură și de la Dumnezeul naturii...

Aici, mediul înconjurător a fost favorabil obiceiurilor de simplitate și tăgăduire de sine. Neîntrerupt de zarva lumii, el putea studia aici lecțiile naturii, ale revelației și ale Providenței. Cuvintele îngerului adresate lui Zaharia îi fuseseră repetate lui Ioan de multe ori de către părinții lui temători de Dumnezeu. Încă din copilărie misiunea lui i-a fost permanent amintită, iar el acceptase însărcinarea cea sfântă. Pentru el singurătatea deșertului a fost o evadare binevenită din societatea în care suspiciunea, necredința și necurația se răspândiseră aproape pretutindeni. El nu se încredea în propria putere de a rezista ispitei și se dădea înapoi de la contactul permanent cu păcatul, ca nu cumva să nu mai simtă păcătoșenia uriașă a acestuia.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 101, 102, engl.

- b. **Pentru a fi „un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine”, care au fost sursele primare de studiu ale lui Ioan Botezătorul? Ce efect au avut acestea asupra lui? 2 Timotei 2:15; Psalmii 19:1-3; Luca 1:80.**

„Ioan nu a fost nepăsător... Tot ceea ce exista în jurul casei lui de la munte a fost pentru el o carte de învățătură, conținând lecții de cea mai profundă importanță în ceea ce privește caracterul, bunăvoința și iubirea lui Dumnezeu.

... Departe de lumea agitată, ale cărei griji și plăceri ademenitoare i-ar fi distras mintea și i-ar fi pervertit gândurile și imaginația, el a fost singur cu Dumnezeu și natura. Aici el nu urma să fie influențat de mediul vătămător, înțelegerea sa nu ar fi devenit neclară și nici spiritul său nu ar fi ajuns să se familiarizeze cu păcatul. În singurătatea calmă a pustiei, Ioan a devenit puternic în spirit. Prin obiceiurile sale de strictă cumpătare el și-a asigurat sănătate fizică, mintală și morală. Discernământul lui era clar și judecata lui era corectă.” – *The Youth's Instructor*, 7 ianuarie 1897.

4. UN SINGUR SCOP

- a. **Care era scopul vieții lui Ioan? Faptele Apostolilor 13:24. Ca și apostolul Pavel, cum i-a influențat acest scop obiceiurile din viață, în general? 1 Corinteni 9:27.**

„O mare lucrare stătea înaintea lui Ioan și, pentru ca el să aibă o constituție fizică solidă și puterea mentală și morală de a face această lucrare, el trebuia să-și controleze apetitul și înclinațiile. Ioan trebuia să conducă o lucrare de reformă, iar prin viața lui cumpătată și îmbrăcămintea simplă trebuia să mustre obiceiurile necumpătate și extravaganța păcătoasă a poporului.” – *The Review and Herald*, 7 ianuarie 1873.

„Însă viața lui Ioan nu a fost petrecută în lenevie, în tristețe ascetică sau în izolare egoistă. Din când în când el pleca să trăiască printre oameni; și a fost întotdeauna un observator interesat de ceea ce se petrecea în lume. Din singurătatea refugiului său liniștit a urmărit desfășurarea evenimentelor. Cu viziune luminată de Duhul divin a studiat caracterele oamenilor, ca să poată înțelege cum putea ajunge mai ușor la inimile lor cu solia cerului. Povara misiunii pe care o avea îl apăsa. În singurătate, prin meditație și rugăciune, el a căutat să-și încingă sufletul pentru lucrarea vieții sale care-i stătea în față.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 102, engl.

- b. **Descrieți dieta și îmbrăcămintea lui Ioan Botezătorul. Matei 3:4; Luca 1:15. De ce au fost acestea importante în lucrarea lui Ioan?**

„Dedicat lui Dumnezeu ca nazireu de la naștere, [fiul lui Zaharia] și-a însușit legământul printr-o consacrare de o viață.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 102, engl.

„Ioan trebuia să meargă ca sol al lui Iehova pentru a aduce oamenilor lumina lui Dumnezeu. El trebuia să dea o nouă direcție gândurilor lor. Trebuia să-i impresioneze cu sfințenia cerințelor lui Dumnezeu și cu nevoia lor după neprihănirea Sa desăvârșită. Un astfel de sol trebuia să fie sfânt. Trebuia să fie un templu pentru locuirea Duhului lui Dumnezeu. Pentru a-și îndeplini misiunea, el trebuia să aibă o constituție fizică sănătoasă precum și tărie mentală și spirituală. Prin urmare, era necesar ca el să-și controleze apetitul și înclinațiile. El trebuia să fie capabil să-și controleze toate puterile așa încât să poată sta în fața oamenilor neclintit de circumstanțe ca stâncile și munții din pustia din jur.” – *Idem.*, pg. 100, engl.

„Nefiind nicidecum singuratic, sumbru sau ursuz, el s-a bucurat de viața de simplitate și izolare, iar obiceiurile sale i-au păstrat toate simțurile nepervertite.” – *The Youth's Instructor*, 7 ianuarie 1897.

5. SOLIA NOASTRĂ DE ASTĂZI

- a. De unde știm că solia lui Ilie nu a ajuns punctul culminant prin Ioan Botezătorul, precursorul lui Hristos? Maleahi 4:5, 6. Care este solia noastră de astăzi? Faptele Apostolilor 3:19; Isaia 58:1.

„Ioan a fost chemat să facă o lucrare specială; el trebuia să pregătească calea Domnului, să netezească în locurile uscate un drum... [Isaia 40:3-5 citat.] Chiar aceasta este solia pe care trebuie să o dăm poporului nostru; suntem aproape de sfârșitul timpului, iar solia este: „Pregătiți calea Domnului; adunați pietrele; ridicați un standard pentru popor. Poporul trebuie trezit. Acum nu este timpul să strigăm pace și siguranță.” – *The Review and Herald*, 18 februarie 1890.

- b. Cum poate această solie să aibă efect asupra bisericii și lumii de azi? Faptele Apostolilor 22:15; Romani 10:13.

„Avem obligația personală față de societate de a ... exercita o influență în favoarea Legii lui Dumnezeu. Noi ar trebui să lăsăm lumina noastră să strălucească ca toți să poată vedea că Evanghelia sfântă are o influență asupra inimilor și vieților noastre, că noi umblăm în ascultare de poruncile Sale și nu încalcăm nici una din principiile Lui. Suntem într-o mare măsură răspunzători în fața lumii pentru sufletele din jurul nostru... Lumea trebuie să vadă că noi... dorim ca ei să se împărtășească din binecuvântările și privilegiile noastre prin sfințirea adevărului.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 59, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. În ce condiții suntem considerați noi poporul lui Dumnezeu de astăzi?
2. Cum a fost dusă solia lui Ioan oamenilor, și care a fost rezultatul?
3. Care sunt câteva dintre beneficiile vieții trăite departe de orașe?
4. De ce a fost Ioan cumpătat în toate obiceiurile sale de viață?
5. Cum vrea Dumnezeu să ducem altora aceeași solie astăzi?

Solia lui Ioan

„A venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.” (Marcu 1:4).

„Lucrarea [lui Ioan] și slujirea sa indicau înapoi la lege și la profeți, în timp ce el, în același timp, îndruma oamenii înaintea spre Hristos ca Mântuitor al lumii. El îi chema să ‚vadă Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.’ (Ioan 1:29)” – *The Southern Watchman*, 21 martie 1905.

Sugestii de lectură: *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pg. 47-57, engl.

Duminică

24 ianuarie

1. HRISTOS, CENTRUL

a. **Spre cine i-a îndreptat Ioan pe ascultătorii săi? Matei 3:11; Faptele Apostolilor 19:4; Ioan 1:29.**

b. **Care a fost sursa cunoștințelor lui Ioan? Luca 3:2. Cum ar trebui ca modul nostru de studiu să fie similar cu al lui Ioan? Evrei 12:2; 2 Corinteni 3:18.**

„Ioan Botezătorul în viața lui din pustie a fost învățat de Dumnezeu. A studiat revelațiile lui Dumnezeu în natură. Sub îndrumarea Duhului Sfânt, el a studiat sururile profeților. Zi de zi și noapte de noapte, Hristos a fost studiul său, meditația sa, până când mintea, inima și sufletul au fost umplute cu viziunea glorioasă.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 54 engl.

„Ar fi spre binele nostru să petrecem o oră de studiu în fiecare zi meditând la viața lui Hristos. Ar trebui să cercetăm viața Sa punct cu punct și să lăsăm imaginația să înțeleagă fiecare scenă, în special cele de la final. Pe măsură ce vom stărui astfel asupra marii Sale jertfe pentru noi, încrederea noastră în El va fi permanentă, dragostea noastră va deveni tot mai fierbinte, iar noi vom fi mai profund impregnați cu spiritul Său. Dacă vrem să fim salvați în cele din urmă, trebuie să învățăm lecția pocăinței și umilinței la piciorul crucii.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 83.

2. O CHEMARE LA POCĂINȚĂ

a. Care a fost conținutul soliei lui Ioan? Luca 1:17; Matei 3:1, 2, 8.

„Predicarea lui Ioan Botezătorul a creat o agitație intensă. La începutul lucrării sale, interesul față de cele religioase era foarte scăzut. Superstiția, tradiția și povestirile născocite zăpăciseră mințile oamenilor, iar calea cea dreaptă nu era înțeleasă. Zeloși în a-și asigura comori lumești și onoare, oamenii au uitat de Dumnezeu. Ioan a ieșit să-L anunțe pe Unsul Domnului și să îi cheme pe oameni la pocăință.” – *The Youth's Instructor*, 17 mai 1900.

„Ioan a vestit venirea lui Mesia și a chemat poporul la pocăință. Drept simbol al curățirii de păcat, el i-a botezat în apele Iordanului. Astfel, printr-o lecție practică importantă el a declarat că aceia care pretindeau a fi poporul ales al lui Dumnezeu erau întinați de păcat și, că fără curățirea inimii și a vieții, n-ar putea avea nicidecum parte în Împărăția lui Mesia.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 104, engl.

b. Care este starea oamenilor azi? 2 Timotei 3:1-4. Ce solie trebuie să le dăm noi? Faptele Apostolilor 17:30; 26:19, 20.

„Noi trebuie să convingem oamenii de pretutindeni să se pocăiască și să fugă de mânia viitoare. Ei au suflete ce pot fi salvate sau pierdute. Să nu existe indiferență în această privință. Domnul cheamă lucrători care sunt pătrunși de importanța acestui scop serios și hotărât. Spuneți oamenilor să fie gata la timp și ne la timp. Având cuvintele vieții pe buze, mergeți și spuneți bărbaților și femeilor că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape.

Să ne păstrăm sufletele în dragostea lui Dumnezeu. Solia de avertizare trebuie dată. Adevărul nu trebuie să lăncezească pe buzele noastre. Noi trebuie să-i trezim pe oameni la o pregătire imediată, pentru că prea puțin ne dăm seama de ceea ce ne stă în față. Cred cu o siguranță mai mare ca oricând că trăim în ultima perioadă de timp. Fiecare profesor să prezinte o ușă deschisă în fața tuturor celor care vor să vină la Isus, pocăindu-se de păcatele lor.” – *Evanghelizare*, pg. 217, engl.

„Pocăința autentică apare când simțim caracterul respingător al păcatului... Există o mare diferență în a recunoaște faptele după ce au fost dovedite, și mărturisirea păcatelor cunoscute doar de noi înșine și de Dumnezeu.” – *Comentariile Biblice AZS*, vol. 2, pg. 997, engl.

3. ADEVĂRAȚII COPII AI LUI AVRAAM

a. Ce pretindeau conducătorii evrei? Cum a răspuns Ioan la această afirmație? Matei 3:7-10.

„Ioan a muștră mândria egoistă și avariția [fariseilor și saducheilor]. El i-a avertizat cu privire la necredința lor și a condamnat ipocrizia lor. El le-a spus că nu îndepliniseră condițiile legământului din partea lor, ceea ce le-ar fi permis să pretindă făgăduințele făcute de Dumnezeu unui popor credincios și ascultător. Faptul că se laudau plini de mândrie că erau copiii ai lui Avraam nu îi și transforma cu adevărat în astfel de copii. Manifestările de mândrie, aroganța, invidia, egoismul și cruzimea acestora își pusese amprenta asupra lor ca fiind mai degrabă o generație de vipere, decât de copii ascultători ai lui Avraam. Faptele lor rele îi făcuseră nevrednici de a pretinde făgăduințele lui Dumnezeu făcute copiilor lui Avraam. Ioan i-a asigurat că Dumnezeu v-a ridica fiii ai lui Avraam chiar din pietre, față de care El să-și poată îndeplini promisiunea, mai degrabă decât să depindă de fiii naturali ai lui Avraam care neglijaseră lumina pe care Dumnezeu le-o dăduse și care se împietriseră prin ambiție egoistă și necredință nelegiuită. El le-a spus că dacă ar fii într-adevăr copiii lui Avraam, ar face faptele lui Avraam, tatăl lor. Ei ar avea credința, dragostea și ascultarea lui Avraam. Dar ei nu manifestau astfel de roade. Ei nu aveau drept să-l numească pe Avraam tatăl lor, și nici drept la făgăduințele făcute de Dumnezeu sămânței lui Avraam.” – *The Spirit of Prophecy, vol. 2, pg. 51, engl.*

b. Cum a abordat Isus, mai târziu, aceeași pretenție ridicată de evrei? Ioan 8:39, 40.

c. Cum putem fi considerați astăzi sămânța lui Avraam? Galateni 3:26-29.

„În timp ce ei mărturiseau a fi poporul păzitor al poruncilor lui Dumnezeu, faptele lor tăgăduiau credința, și fără pocăință adevărată pentru păcate, ei nu puteau avea parte în Împărăția lui Hristos. Dacă ar fi fost poporul Său, păzitor al poruncilor Sale, viețile lor ar fi fost caracterizate de dreptate, bunăvoință, milă și dragostea lui Dumnezeu. Dacă aceste roade nu puteau fi observate în viața de zi cu zi, orice pretenție a lor nu avea mai multă valoare ca pleava destinată pentru focul distrugerii.” – *Idem., pg. 51, 52, engl.*

4. ADEVĂRATA MĂREȚIE

- a. Care este puterea și temelia adevăratei măreții? Psalmii 27:1; Exodul 15:2; Galateni 2:20.

„Puterea națiunilor și a indivizilor nu se găsesc în ocaziile și avantajele care apar pentru a-i face invincibili; aceasta nu se găsește în măreția prin care se fălesc. Singurul lucru care le poate da măreție și tărie este puterea și gândul lui Dumnezeu. Ei singuri, prin atitudinea lor față de planul Său, își decid propriul destin.” – *Christ Triumphant*, pg. 180, engl.

„Adevărata reverență față de Dumnezeu este inspirată de simțământul măreției Sale infinite și al prezenței Sale. Fiecare inimă ar trebui să fie profund impresionată cu acest simțământ al prezenței Celui nevăzut.” – *Profeți și regi*, pg. 48, engl.

„Ceea ce spui în lume va avea consecințe speciale dacă corespunde cu ceea ce spui în biserică. Atitudinea ta, cuvintele tale și spiritul pe care-l ai, au, în mod constant, impact asupra celor cu care te asociezi.” – *Christ Triumphant*, pg. 198, engl.

- b. Ce este mai puternic decât cuvintele în transmiterea cunoașterii lui Dumnezeu pentru alții? Matei 5:14-16; 2 Tesaloniceni 3:9 (u.p.).

„Este imposibil pentru oricare dintre noi să trăim în așa fel încât să nu avem nici o influență în lume. Nici un membru al familiei nu se poate izola, acolo unde ceilalți membri ai familiei să nu simtă influența și spiritul său. Chiar simpla expresie a feței are o influență spre bine sau rău. Firea, cuvintele, acțiunile și atitudinea sa față de ceilalți, sunt inconfundabile. Dacă el trăiește în egoism, el își înconjoară sufletul cu o atmosferă bolnavă; în timp ce, dacă el este umplut cu iubirea lui Hristos, el va manifesta curtoazie, bunătate, grijă respectuoasă pentru sentimentele altora și va transmite asociaților săi, prin faptele sale de iubire, un simțământ de afecțiune, recunoștință și fericire. Va deveni evident că el trăiește pentru Isus, învățând zi de zi la picioarele Lui și primind lumina și pacea Lui.” – *Căminul adventist*, pg. 33, 34, engl.

„Fie ca toți să încerce să descopere punctele forte, mai degrabă decât defectele. De multe ori este propria noastră atitudine, atmosfera care ne înconjoară, cea care determină ce ne va fi descoperit nouă de ceilalți.” – *Idem.*, pg. 105, engl.

5. REACȚIA POPORULUI

- a. Ce a atras un număr atât de mare de oameni în pustie? Marcu 1:4; Luca 3:15.

„Tare ca o stâncă sta profetul lui Dumnezeu, credincios în a muștra păcatul și nelegiuirea în toate formele ei la regi și nobili, la fel de repede ca și la cei neonorați și necunoscuți. [Ioan Botezătorul] nu s-a abătut de la datorie. Credincios Dumnezeului său, în demnitatea nobilă a caracterului moral, stătea ferm ca o stâncă, credincios principiului.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pg. 72, engl.

„Mulțimile acceptau predicarea lui Ioan și l-au urmat din loc în loc. Mulți nutreau în inimi speranța că el era Mesia. Dar, în timp ce Ioan îi văzuse pe oameni venind la el, el a căutat să le îndrepte mintea la Cel care vine.” – *Review and Herald*, 28 noiembrie 1907.

- b. Ce transformări marcante aveau loc în viața oamenilor? Matei 3:8; Faptele Apostolilor 18:24, 25; 2 Corinteni 5:17.

„Mântuirea... este o unire vie cu Isus Hristos pentru a fii reînnoită în inimă, făcând lucrările lui Hristos cu credință și lucrând cu dragoste, răbdare, blândețe și speranță. Fiecare suflet unit cu Hristos va fi un misionar plin de viață pentru toți cei din jurul lui.” – *Evanghelizare*, pg. 319, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum ar trebui să studiem zi cu zi asemenea ca Ioan Botezătorul?
2. În ce fel este solia pe care trebuie să o ducem astăzi similară cu cea a lui Ioan?
3. Cum putem fi considerați astăzi copii ai lui Avraam?
4. Care sunt câteva modalități prin care putem exercita o influență pozitivă asupra altora?
5. Cum au fost oamenii schimbați prin solia lui Ioan?

Sabat, 6 februarie 2016

Darul Sabatului Întâi pentru dezastre naturale și lucrarea de binefacere

„[Domnul] face dreptate celor
asupriți; dă pâine celor flămânzi.”
(Psalmii 146:7).

Domnul Isus a spus: „Ferice de
cei milostivi, căci ei vor avea parte de
milă.” (Matei 5:7): Săracii sunt peste tot
în jurul nostru, cei deprimăți, nenorociți,
cei întristați și cei care sunt gata să piară. Este
o mare nevoie de a manifesta milă astăzi cum a
fost întotdeauna. Dumnezeu ne-a făcut administratorii

Săi, iar El nu trebuie să fie învinuit de suferințele, nefericirea, goliciunea și
lipsurile umanității. Domnul a luat măsuri ample pentru noi toți. El ne-a dat
rezerve mari din care să atenuăm lipsa acestor suferinzi și defavorizați.

În fiecare zi auzim de cutremure, război, inundații, vulcani și alte dezastre,
iar probleme sunt peste tot în lume având ca rezultat distrugerea, deteriorarea
majoră a proprietăților și vieților. De îndată ce auzim despre o calamitate, por-
nim imediat la acțiune pentru a răspunde nevoilor lor. Modul în care răspun-
dem depinde în foarte mare măsură de natura dezastrului, de țară, de situația
economică și geo-politică de acolo. Începem imediat să evaluăm situația pen-
tru a stabili măsurile cele mai potrivite.

În afară de aceasta, pe timp de pace, Departamentul de Binefacere oferă
asistență cum ar fi finanțarea prin intermediul unor propuneri, asistență teh-
nică, instruire, mentorat și identificarea și implementarea proiectelor. Acolo
unde cunoaștem situația, ne dorim să ajutăm prin furnizarea de control și în-
drumare după cum este necesar. Scopul nostru este de a împuternici biserica
locală să satisfacă nevoile comunității; fie sub formă de hrană, îmbrăcăminte,
pături, adăpost, fie sub formă de sprijin emoțional și consiliere.

A duce dragostea lui Dumnezeu în întreaga lume este asemenea unui avi-
on care are nevoie de combustibil pentru a se propulsa. Darurile făcute de
dumneavoastră cu mărinimie sunt combustibilul care propulsează aproape
fiecare aspect al ajutorării celor lipsiți. Fără implicarea personală și fără acest
combustibil, eforturile noastre cele mai bune vor fi cu siguranță și ele un dez-
astru. De asemenea, este greu ca toată lumea să meargă la locul dezastrelor,
dar mijloacele dumneavoastră pot merge până departe. Facem apel ca inima
să vă fie mișcată de a lua parte la această sarcină nobilă. Vă rugăm să dați cu
generozitate pentru această cauză.

Frații voștri din Departamentul de Binefacere



Un alt Ilie

„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” (Maleahi 4:5, 6).

„În această perioadă, chiar înainte de a doua venire a lui Hristos pe norii cerului, Dumnezeu cheamă oameni care vor pregăti un popor care să stea în ziua cea mare a Domnului. Exact o astfel de lucrare ca aceea pe care a făcut-o Ioan, trebuie să aibă loc în aceste zile.” – *The SDA Bible Commentary, vol. 4, pg. 1184, engl.*

Sugestii de lectură: *Dietă și hrană*, pg. 225-247.

Duminică

31 ianuarie

1. TRĂIND LA SFÂRȘITUL TIMPULUI

a. Ce este semnificativ pentru vremurile în care trăim? Maleahi 4:1, 5.

„[Ioan Botezătorul] a fost un reprezentant al celor care trăiesc în aceste zile de pe urmă, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a fi prezentate poporului și a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Ioan a fost un reformator.” – *Idem., pg. 71, engl.*

b. Ce fel de slujire este cerută acum, la sfârșitul timpului? 2 Petru 3:11; Luca 16:13; 10:27.

„Cel care vrea să construiască un caracter puternic, armonios, cel care vrea să fie un creștin bine echilibrat, trebuie să dea tot și să facă totul pentru Hristos; deoarece Mântuitorul nu va accepta o slujire împărțită.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 483, engl.

„Noi trebuie să lucrăm cu un singur gând, gândul lui Hristos; și dacă vom face acest lucru, o nouă viață va pătrunde în biserică.” – *The Review and Herald*, 29 noiembrie 1898.

Darul Sabatului întâi pentru dezastre naturale și lucrarea de binefacere

2. A FI STRĂJER

a. Ce responsabilitate are un străjer? Ezechiel 33:6-9.

„Străjerii din vechime, așezați pe zidurile Ierusalimului și ale altor orașe ocupau o poziție de mare responsabilitate. De credincioșia lor depindea siguranța tuturor locuitorilor din acele orașe. Când pericolul era depistat, ei nu aveau voie să tacă, fie că era noapte sau zi. La fiecare câteva minute aveau obligația să se strige unul pe altul pentru a vedea dacă erau cu toții treji și că nici un rău nu se abătuse asupra vreunuia dintre ei. Santinele erau așezate în locuri înălțate de unde se puteau supraveghea unele posturi importante, și de la ei pornea strigătul de avertizare sau de bucurie. Acesta era transmis de la unul la altul, fiecare repetându-i cuvintele, până când se transmitea de jur-împrejurul orașului.

„Acești străjeri îi reprezintă pe predicatori, de a căror credincioșie depinde mântuirea sufletelor.” – *Mărturii*, vol. 4, pg., 402, 403, engl.

„Acum nu este cel mai bun moment pentru a ne slăbi eforturile, pentru a deveni lipsiți de vlagă sau curaj; nu este timpul să ne ascundem lumina sub obroc, să spunem lucruri plăcute, să facem profeții înșelătoare. Nu. Nu; nu e loc pentru străjeri somnoroși pe zidurile Sionului. Fiecare putere trebuie utilizată în întregime și pe deplin pentru Dumnezeu.” – *The Ellen G. White 1888 Materials*, pg. 720, engl.

b. Ce ar trebui să luăm în considerare în timp ce urmărim vremurile în care trăim? 1 Corinteni 15:34; Romani 13:11, 12.

„Frații mei, trăim în cea mai solemnă perioadă a istoriei acestui pământ. Niciodată nu este un timp favorabil pentru a păcătui; este întotdeauna pericolos să trăim în păcat; dar într-un sens special acest lucru este valabil pentru momentul prezent. Suntem acum chiar la hotarele lumii veșnice și răspunderea noastră în fața timpului și eternității este mai solemnă decât oricând înainte.” – *Mărturii pentru predicatori*, pg. 147, engl.

„Enoh a fost ispitit ca și noi... El nu a fost mânjit de păcatele predominante ale epocii în care a trăit. La fel, putem rămâne și noi curați și nestrăcați. El a fost un reprezentant al sfinților care trăiesc în mijlocul pericolelor și corupției din ultimele zile. Pentru ascultarea lui de Dumnezeu, a fost înălțat la cer. La fel și cei credincioși, care sunt și rămân în viață, vor fi luați la cer. Ei vor fi scoși dintr-o lume păcătoasă și coruptă pentru a fi duși la bucuriile curate ale cerului.” – *Mărturii*, vol. 2, pg. 122, engl.

3. ÎMPUTERNICIȚI SĂ PREGĂTEASCĂ CALEA

a. Cine trebuie să proclame ultima solie a Evangheliei? 2 Timotei 4:2; Apocalipsa 14:6, 7; Maleahi 3:1.

„[Apocalipsa 14:6, 7 citat] Despre această solie s-a declarat a fi parte a evangheliei veșnice. Lucrarea de predicare a Evangheliei nu a fost încredințată îngerilor, ci a fost încredințată oamenilor. Îngeri sfinți au fost folosiți în conducerea acestei lucrări, lor le sunt încredințate marile evenimente pentru mântuirea oamenilor; dar proclamarea efectivă a Evangheliei este realizată de către slujitorii lui Hristos de pe pământ.” – *Marea luptă*, pg. 312, engl.

b. Ce dovedește că noi suntem cei destinați pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos, așa cum a făcut Ioan Botezătorul pentru prima Lui venire? Isaia 40:3; Ioan 1:23; Evrei 12:13.

„Lucrarea lui Ioan Botezătorul reprezintă lucrarea pentru aceste vremuri. Lucrarea sa și lucrarea celor care înaintază în duhul și puterea lui Ilie pentru a-i trezi pe oamenii din apatia lor sunt asemănătoare în multe privințe. Hristos este pe cale de a veni a doua oară ca să judece lumea cu dreptate. Solii lui Dumnezeu care poartă ultima solie de avertizare ce trebuie dată lumii trebuie să pregătească calea pentru a doua venire a lui Hristos după cum Ioan a pregătit calea pentru prima Lui venire.” – *The Youth's Instructor*, 17 mai 1900.

c. De ce este nevoie de pregătire? Evrei 12:14; Luca 12:39.

„Creștinii ar trebui să se pregătească pentru ceea ce urmează să se abată asupra lumii ca o surpriză copleșitoare, iar această pregătire ar trebui s-o facă prin studierea cu sârguință a Cuvântului lui Dumnezeu și străduindu-se să-și conformeze viața preceptelor acestuia... Dumnezeu cere redeșteptare și reformă.” – *Profeți și regi*, pg. 626, engl.

„Dumnezeu dorește ca poporul Său să se pregătească pentru criza ce va veni curând. Pregătiți sau nepregătiți, membrii poporului Său trebuie să dea piept cu ea; și numai aceia care și-au adus viața în conformitate cu standardul divin vor sta fermi în acea vreme de probă și încercare.” – *Istoria faptelor apostolilor*, pg. 431, 432, engl.

4. ÎNTORCÂND INIMILE PĂRINȚILOR ȘI COPIILOR

- a. Care este lucrarea specială pe care sunt chemați să o facă părinții?
Luca 1:13-17; Proverbele 22:6.

„Un înger din cer a venit pentru a-i instrui pe Zaharia și Elisabeta cu privire la modul în care aceștia trebuia să-și crească și să educe copilul, astfel încât să lucreze în armonie cu Dumnezeu în pregătirea unui sol care să anunțe venirea lui Hristos. Ca părinți, ei trebuiau să coopereze cu Dumnezeu în credincioșie pentru formarea unui astfel de caracter în Ioan care să-l pregătească să ducă la îndeplinire partea desemnată lui de Dumnezeu ca lucrător competent. Ioan a fost fiul primit la bătrânețe, a fost un copil primit printr-o minune, iar părinții ar fi putut motiva că avea o lucrare specială de făcut pentru Domnul iar Domnul va avea grijă de el. Dar părinții nu au gândit așa; aceștia s-au mutat într-un loc retras la țară, unde fiul lor să nu fie expus la ispitele vieții de oraș sau provocat să se îndepărteze de sfatul și instrucțiunile pe care i le-ar fi dat ca părinți. Ei și-au făcut partea în ceea ce privește dezvoltarea unui caracter care să îplinească pe deplin scopul pentru care Dumnezeu i-a dat viață. Nici o neglijență din partea lor nu trebuia să-l împiedice pe fiul lor să devină bun și înțelept, [Luca 1:7-9 citat].” – *Signs of the Times*, 16 aprilie 1896.

- b. Ce lucrare personală specială i se cere fiecăruia să facă? Maleahi 4:4-6.

„Tați și mame, întoarceți-vă inimile spre a-L căuta pe Domnul; căci asupra voastră zace o mare responsabilitate, aceea de a modela corect caracterul copiilor voștri. Păstrați permanent în minte interesele lor veșnice. Educați-i să fie rafinați, curați, nobili, să manifeste cele mai înalte trăsături de caracter, iar în fața lumii și a cerului să facă de cunoscut că au ales să-L slujească pe Dumnezeu...

Binecuvântări mari și putere spirituală se vor revărsa asupra familiilor care se vor hotărî să dea la o parte acele lucruri care sunt neesențiale și care cu hotărâre vor începe lucrarea de pregătire pentru venirea Domnului. El a încredințat părinților lucrarea de a-i ajuta pe copiii lor să câștige o experiență asemenea celei a lui Hristos...

„Descoperiți în propria viață asemănare cu chipul lui Hristos. Desăvârșiți-vă talentele pe care le aveți; cultivați-vă puterile minții și ale corpului; creșteți în cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu; perfecționați-vă darul vorbirii; prin mărturia unui exemplu evlavios înălțați înaintea celorlalți puterea Cuvântului de a transforma caracterul.” – *The Review and Herald*, 5 octombrie 1911.

5. O LUCRARE ATÂT PENTRU PĂRINTE CÂT ȘI PENTRU COPIL

- a. De ce a fost necesar ca părinții lui Ioan să-l educe printr-o dietă strictă? Luca 1:15; Matei 3:4.

„Copilul va fi influențat, spre bine sau rău, de obiceiurile mamei. Ea trebuie să fie stăpânită de principiu și trebuie să practice cumpătarea și tăgăduirea de sine, dacă vrea binele copilului ei.

„Dumnezeu avea o lucrare importantă pentru copilul promis lui Zaharia; o lucrare care a necesitat gândire activă și măsuri energice. El trebuia să aibă o constituție fizică sănătoasă și putere mentală și morală; și pentru a-i asigura aceste calități necesare, obiceiurile sale trebuia să fie orânduite cu atenție, chiar din copilărie... Vă îndemnăm ca principiile cumpătării să fie parte din toate amănunțele vieții din cămin; ca exemplul părinților să fie o lecție de cumpătare; ca lepădarea de sine și auto-controlul să fie principiile în care copiii să fie educați și determinați să le aplice, în măsura în care este posibil, chiar din pruncie.” – *Historical Sketches*, pg. 208, 209, engl.

- b. De ce este atât de important să ne concentrăm mai mult eforturile pentru educarea copiilor noștri? Proverbele 22:6; Psalmii 127:3.

„Mai mult decât orice înzestrare naturală, obiceiurile stabilite în primii ani de viață decid dacă un om va ieși biruitor sau învins în bătălia vieții. Tinerețea este timpul semănăturii. Ea hotărăște cum va fi secerișul, pentru această viață și pentru viața viitoare.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 101, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Dacă îl iubim pe Dumnezeu mai presus de orice, cum va afecta acest lucru modul în care ne trăim viața?
2. Cum ar trebui să se comporte astăzi un străjer credincios?
3. Cum ne putem pregăti pentru criza viitoare?
4. Care este lucrarea specială pe care Dumnezeu o vrea săvârșită în familiile de azi?
5. Cum îi putem învăța pe copiii noștri lecția cumpătării? Ce rezultat va avea această cunoștință pentru ei mai târziu în viață?

De unde începe reforma

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne.” (Ezechiel 36:26).

„Redeșteptările au adus o profundă cercetare a inimii și umilință. Ele s-au caracterizat prin apeluri solemne, serioase la adresa păcăto-sului, prin dorința profundă de a avea parte de milă prin sângele lui Hristos. Bărbați și femei s-au rugat și au luptat cu Dumnezeu pentru mântuirea sufletelor.” – *Marea luptă*, pg. 462, engl.

Sugestii de lectură: *Dietă și hrană*, pg. 15-27.

Duminică

7 februarie

1. CERCETAREA DE SINE

a. De unde trebuie să începem lucrarea atunci când întreprindem o reformă spirituală? 2 Corinteni 13:5; Romani 8:10.

„Adevărata reformă începe prin curățirea sufletului. Lucrarea noastră pentru cei căzuți va atinge un succes real numai în măsura în care harul lui Hristos remodelează caracterul și sufletul este adus în legătură vie cu Dumnezeu.” – *Divina vindecare*, pg. 180, engl.

b. Ce putere interioară, vie, este esențială pentru a realiza o reformă exterioară? Tit 3:5; Ezechiel 36:26, 27.

„Vocea plăcută și liniștită a Duhului lui Dumnezeu este cea care are puterea de a schimba inima.” – *Profeți și regi*, pg. 169, engl.

„Planul de a începe din afară și de a încerca să lucrezi spre interior a dat greș întotdeauna și întotdeauna va eșua. Planul lui Dumnezeu cu tine este să începi chiar de la sediul tuturor problemelor, inima, iar apoi din prisosul inimii vor izvorî principiile neprihănirii; reforma va fi atât la exterior cât și la interior.” – *Dietă și hrană*, pg. 35, engl.

2. PRIVIND LA HRISTOS

a. Ce vedem în exemplul lui Hristos? Evrei 12:2; 1 Petru 2:21-23.

„Legea condamnă orice păcat și pretinde doar virtute. Ea cere omului respect exterior și necesită curăția sufletului. „Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii, spune psalmistul: fă, dar, să pătrundă înțelepciunea înăuntrul meu!” (Psalmii 51:6). Legea a fost exemplificată în viața lui Hristos. El este un model pentru întreaga umanitate. El a trăit legea. Curăția și binefacerea, devotamentul Său față de adevăr și zelul Său pentru slava lui Dumnezeu dezvăluie perfecțiunea legii. Fiecare faptă a Sa a fost o revelație a slavei Tatălui. El a fost tot ceea ce legea cerea să fie.” – *The Review and Herald*, 26 februarie 1901.

„Hristos a trăit o viață de ascultare desăvârșită de Legea lui Dumnezeu și prin aceasta a stabilit un exemplu pentru fiecare ființă umană. Viața pe care El a trăit-o în această lume, noi trebuie s-o trăim prin puterea și sub îndrumarea Lui.” – *Divina vindecare*, pg. 180, engl.

b. În ce mod ne transformăm prin ceea ce privim? 2 Corinteni 3:18; Psalmii 119:11.

„Privind la Hristos suntem schimbați. Dacă mintea stăruiește asupra lucrurilor vremelnice în mod constant, aceste lucruri vor deveni cele care ne vor absorbi cu totul, afectându-ne caracterul, astfel încât slava lui Dumnezeu este pierdută din vedere și uitată. Șansele care ne stau la îndemână pentru a deveni familiarizați cu lucrurile cerești, sunt trecute cu vederea. Viața spirituală moare.” – *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, pg. 105, engl.

„Pentru a da o solie asemenea celei date de Ioan, trebuie să avem o experiență spirituală ca a lui. Aceeași lucrare trebuie săvârșită și în noi. Noi trebuie să privim la Dumnezeu și privindu-L pe El, să ne pierdem din vedere pe noi.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 55, engl.

„Inima preocupată de Cuvântul lui Dumnezeu este întărită împotriva lui Satan. Cei care fac din Hristos un tovarăș zilnic și un prieten apropiat vor simți că puterile unei lumi nevăzute sunt peste tot în jurul lor; și privind la Isus vor deveni asemenea chipului Său. Privind ei sunt schimbați după modelul divin; caracterul lor este îmblânzit, rafinat și înnobilit pentru Împărăția cerească.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 616, engl.

3. DÂND LA O PARTE EUL

- a. Când vom realiza că este necesară o reformă, care este primul pas care trebuie făcut? Marcu 8:34; 2 Corinteni 10:5.

„Învățătura lui Ioan a trezit în inimile multora o mare dorință de a avea parte de binecuvântările pe care Hristos urma să le aducă și, astfel, ei au primit adevărul... Nimic în afară de o dorință profundă, de o voință hotărâtă, de un scop clar fixat, nu se poate împotrivi întunericii morale care a acoperit pământul asemenea unui văl al morții. Pentru a obține binecuvântarea pe care era privilegiul lor să o aibă, ei trebuia să lucreze cu seriozitate și să se lepede de sine.” – *The Youth's Instructor*, 17 Mai 1900.

„Când Duhul lui Dumnezeu, cu minunata sa putere de a trezi, atinge sufletul, el aruncă în țărână mândria umană. Plăcerile lumești, poziția socială și puterea sunt considerate a fi lipsite de valoare... Atunci umilința și dragostea plină de sacrificiu de sine, atât de puțin prețuită de oameni, sunt înălțate ca fiind singurele cu adevărat valoroase. Aceasta este lucrarea Evangheliei, din care solia lui Ioan a făcut parte.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 135, engl.

- b. Cât de vastă este lucrarea de renunțare la sine? Filipeni 1:21; 2 Corinteni 5:14, 15; Ioan 3:30.

„Privind cu credință la Mântuitorul, Ioan a crescut până la înălțimea dăruirii totale de sine. El nu a căutat să atragă pe oameni la sine, ci să înalțe gândurile lor mai sus și tot mai sus, până când ajungeau să le fixeze asupra Mielului lui Dumnezeu. El însuși nu a fost altceva decât o voce, un strigăt în pustie. Acum, cu bucurie a acceptat tăcerea și anonimatul, ca ochii tuturor să fie îndreptați spre Lumina vieții.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 56, engl.

- c. Care ar trebui să fie atitudinea unui adevărat sol al lui Dumnezeu? Romani 14:7, 8; Galateni 2:20.

„Cei care sunt credincioși chemării lor ca soli ai lui Dumnezeu nu vor căuta onoare pentru ei înșiși. Iubirea de sine se va pierde în dragostea pentru Hristos. Ei vor recunoaște că lucrarea lor este aceea de a proclama, așa cum a făcut Ioan Botezătorul: ‚Jată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.‘ (Ioan 1:29) ” – *Idem*.

4. CUMPĂTARE ȘI DEDICARE

- a. În ce fel sprijină dieta realizarea unei lucrări mai eficiente? 1 Corinteni 9:25-27. Când și în ce caz trebuie pusă în practică această lucrare? Filipeni 2:5; 2 Petru 1:5-8.

„Marea lucrare de reformă în cumpătare, pentru a avea succes deplin, trebuie să înceapă în cămin.” – *The Review and Herald*, 23 august 1877.

„Lumina reformei sănătății este dată poporului lui Dumnezeu astăzi, ca să poată înțelege nevoia de a-și ține poftele și patimile sub controlul puterilor superioare ale minții. Acest lucru este, necesar, de asemenea, ca să poată avea putere mentală și claritatea de a discerne valoarea sfântă a adevărului și de a se întoarce de la rătăcirile și poveștile plăcute, care umplu lumea.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 2, pg. 44, engl.

„Poftele și pasiunile trebuie să fie ținute în supunere față de puterile superioare ale minții. Această auto-disciplină este esențială pentru a avea acea putere mentală și spirituală, care să ne ajute să înțelegem și să punem în practică adevărurile sfinte ale Cuvântului lui Dumnezeu. Din acest motiv, cumpătarea are un loc important în lucrarea de pregătire pentru a doua venire a lui Hristos.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 101, engl.

- b. Cum ar trebui să încurajăm tinerii să-și controleze gândurile? Romani 12:2; 1 Petru 1:13.

„Avem fiecare dintre noi de făcut o lucrare personală, aceea de a ne încinge coapsele minții, de a fi treji și de a veghea în vederea rugăciunii. Minte trebuie să fie controlată ferm pentru a stărua asupra acelor subiecte care vor consolida puterile morale. Tinerii ar trebui să înceapă cât mai devreme să cultive obiceiuri corecte de gândire. Noi ar trebui să ne disciplinăm mintea să gândească într-un mod sănătos și să nu-i permitem să rătăcească gândind la lucruri rele. Psalmistul exclamă: ‚Primește cu bunăvoință cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea și Izbăvitorul meu!’ (Psalmii 19:14). Pe măsură ce Dumnezeu lucrează asupra inimii prin Duhul Său cel Sfânt, omul trebuie să coopereze cu El. Gândurilor trebuie să li se pună hotar, să fie restricționate, oprite să nu rătăcească și să mediteze la lucruri care nu vor face altceva decât să slăbească și să mânjească sufletul. Gândurile trebuie să fie curate, cugetele inimii trebuie să fie curate, pentru ca vorbele rostite să fie primite de cer și de ajutor pentru cei din jurul nostru.” – *The Review and Herald*, 12 iunie 1888.

5. UMILINȚĂ ÎN LUCRARE

- a. **Ce trebuie să înțelegem pentru a avea succes în câștigarea de suflete la Hristos? Luca 14:8-11; Ioan 3:30.**

„Înainte de onoare este smerenia. Pentru a ocupa o poziție înaltă înaintea oamenilor, Dumnezeu alege lucrătorul care, la fel ca Ioan Botezătorul, ia un loc umil în fața lui Dumnezeu. Ucenicul care se aseamănă cel mai mult cu un copil este cel mai eficient în lucrarea pentru Dumnezeu. Inteligențele cerești pot coopera cu cel care caută, nu să se înalțe pe sine, ci să salveze sufletele. Acela care simte cel mai mult nevoia de ajutor divin o va cere cu stăruință; iar Duhul Sfânt î-L va descoperi pe Isus, care va întări și înălța sufletul. Prin comuniunea cu Hristos, el va merge mai departe să lucreze pentru cei care pier în păcatele lor. El este uns pentru lucrarea sa; și el reușește acolo unde mulți dintre cei învățați și înțelepți din punct de vedere intelectual nu ar reuși.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 436, engl.

- b. **Ce este necesar în biserică, astăzi? 1 Petru 5:5, 6.**

„Este trist că harul prețios al umilinței lipsește în lucrare și biserică. Bărbații care predică adevărul au păreri prea înalte despre capacitățile lor. Adevărata umilință îl va conduce pe om să înalțe pe Hristos și adevărul, și să-și dea seama de dependența totală de Dumnezeu adevărului. Este dureros să înveți lecții de umilință, cu toate acestea, în cele din urmă, nimic nu este mai benefic. Durerea ce apare atunci când învățăm lecții de umilință este datorată înălțării noastre ca urmare a unei false evaluări de sine, ceea ce ne face incapabili să vedem marea noastră nevoie.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 378, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **Ce înseamnă a avea o schimbare a inimii? Cum se poate realiza aceasta?**
2. **Cum putem urma exemplul lui Isus în a trăi o viață de ascultare desăvârșită de Legea lui Dumnezeu?**
3. **Ce se întâmplă când Duhul lui Dumnezeu atinge sufletul?**
4. **Cum ne putem controla gândurile? În ce fel va afecta aceasta cuvintele noastre?**
5. **Cum ne va ajuta umilința în lucrarea noastră pentru alții?**

Reformă în cămin

„Fiii noștri sunt ca niște odrasle, care cresc în tinerețea lor; fețele noastre, ca niște stâlpi săpați frumos, care fac podoaba caselor împărătești.” (Psalmii 144:12).

„Copiii sunt ceea ce părinții lor fac din ei prin educația, disciplina și exemplul pe care li-l dau. Iată, prin urmare, de ce este copleșitor de importantă credințioșia părintească în educarea tinerilor pentru slujirea lui Dumnezeu.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 37, engl.

Sugestii de lectură: *Căminul adventist*, pg. 317-325.

Duminică

14 februarie

1. LOCUL DE UNDE TREBUIE ÎNCEPUT

a. Asupra cui a pus Dumnezeu o responsabilitate serioasă pentru a începe o lucrare de reformă? Maleahi 4:6; Psalmii 78:5-7.

„Dacă ar putea părinții să-și dea seama de marea responsabilitate pe care o au atunci când copiii lor sunt prunci inocenți în casă, multe păcate și multă nefericire ar putea fi evitate; ar fi educați în principiile cumpătării la gura soabei, iar mesele ar da ocazia unor lecții practice repetate în fiecare zi. Învățătură după învățătură, precept după precept, copiii ar trebui să fie învățați necesitatea de a avea auto-control și lepădare de sine; și apoi adevărata reformă ar face progrese rapide.” – *The Health Reformer*, 1 mai 1877.

b. Care este sursa înțelepciunii părinților? Efeseni 1:17; Iacov 1:5.

„Părinții să ia Biblia și să studieze pentru a înțelege care sunt cerințele lui Dumnezeu cu privire la copii lor. Ei să caute să înțeleagă ce include datoria lor de părinți. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să ne fie regula în conducerea problemelor familiei noastre.” – *Christian Education*, pg. 230, 231.

„Prin rugăciune, prin studiul Bibliei și cu zel fierbinte din partea lor, [părinții] pot reuși în chip nobil în această îndatorire importantă și pot fi răsplătiți însutit pentru timpul și grija lor.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 64, engl.

2. EXTINZĂND LUCRAREA DE REFORMĂ

- a. **Ce intenționează Domnul să se întâmple cu credința părinților? Proverbele 22:6; 2 Timotei 1:5.**
-

„În timp ce vă faceți cu credincioșie datoria în cămin, tatăl ca preot al casei, mama ca misionar în cămin, voi înmulțiți forțele celor care vor lucra pentru a face bine în afara casei. Întărindu-vă propriile puteri, deveniți din ce în ce mai bine pregătiți să lucrați în biserică și în societate. Strângând copii aproape de ei și de Dumnezeu, tații, mamele și copiii devin împreună lucrători cu Dumnezeu.” – *Sfaturi pentru sănătate*, pg. 430, engl.

- b. **Ce trebuie să faceți dacă nu ați reușit să-L puneți pe Dumnezeu pe primul loc în viața și în căminul vostru? 1 Ioan 1:9; Iacov 5:16.**
-

„Dacă voi, [părinților], ați greșit în împlinirea datoriei față de familie, mărturisiiți-vă păcatele înaintea lui Dumnezeu. Strângeți-vă copiii lângă voi și recunoașteți-vă neglijența. Spuneți-le că doriți să faceți o reformă în cămin și cereți-le să vă ajute să transformați căminul în ceea ce ar trebui să fie. Citiți-le îndrumările aflate în Cuvântul lui Dumnezeu. Rugați-vă cu ei; și cereți-I lui Dumnezeu să le cruțe viața și să-i ajute să se pregătească pentru un cămin în Împărăția Sa. Astfel puteți începe și continua o lucrare de adevărată reformă.” – *The Review and Herald*, 21 aprilie 1904.

- c. **Care va fi rezultatul credincioșiei noastre atunci când ne predăm pe deplin lui Dumnezeu? Psalmii 51:9-13; Isaia 60:2, 3; Faptele Apostolilor 16:5.**
-

„Când marea lumină pe care Dumnezeu a dat-o va străluci prin intermediul agenților umani, o mare lucrare se va face. Prin manifestarea Duhului, și cu putere, adevărul va fi dezvăluit în învățături clare, distincte. Dar această lucrare trebuie să înceapă în cămin.

„Pe măsură ce în cămin se face ceea ce este drept, părinții vor descoperi că inimile lor sunt supuse și înduioșate. Prejudecăți ciudate, care au fost nutrite de frații și surorile din biserică, prejudecăți care au dat roade rele, vor fi depășite și vor dispărea. Un spirit de sinceritate va lua naștere, un spirit după asemănarea lui Hristos. Poporul lui Dumnezeu va renunța la dorința tenace de a-și urma propria cale și la dorința de a-și păstra propriile idei; pentru că ei își vor da seama că se află în prezența Fiului lui Dumnezeu.” – *Idem*, 15 iulie 1902.

3. EFECTUL ASUPRA BISERICII

- a. **Când reforma va avea loc în cămin, cum se va reflecta aceasta asupra bisericii? Efeseni 5:27; Tit 2:14; Psalmii 144:14 (u.p.), 15.**

„Temelia pentru prosperitatea bisericii se așază în cămin. Influențele care conduc în viața din cămin sunt duse în viața bisericii; de aceea datoria față de biserică ar trebui să înceapă întâi în cămin.” – *Căminul adventist*, pg. 318, engl.

„[Domnul] dorește ca lucrarea de reformă să înceapă în cămin, cu tații și mamele, iar apoi biserica va realiza lucrarea Duhului Sfânt. Influența acestei lucrări va pătrunde prin biserică ca un aluat. Tații și mamele au nevoie de convertire. Ei nu s-au educat să modeleze și să formeze caracterele copiilor lor corect.” – *The Review and Herald*, 18 martie 1902.

„Dumnezeu îi măsoară pe membrii bisericii prin ceea ce sunt în cămin. Când cuvintele lui Hristos sunt respectate în cămin, influența se extinde la biserică.” – *Idem.*, 21 iulie 1903.

- b. **În ce fel afectează influența unui om în cămin utilitatea sa în biserică? 1 Timotei 3:5. Cum afectează acest lucru speranța sa la viață veșnică? Matei 25:21.**

„Cel care este angajat în lucrarea de slujire a Evangheliei trebuie să fie credincios în viața de familie. Este la fel de important ca un tată să-și perfecționeze talentele pe care Dumnezeu i le-a dat cu scopul de a face căminul un simbol al familiei cerești, la fel cum în lucrarea de răspândire a evangheliei el ar trebui să facă uz de puterile ce i-au fost date de Dumnezeu pentru a câștiga suflete pentru biserică. Ca preot în cămin și ca ambasador al lui Hristos în biserică, el ar trebui să ilustreze prin viața sa caracterul lui Hristos...

Cel care nu reușește să fie un păstor credincios, cu discernământ, în cămin, cu siguranță nu va reuși să fie un păstor credincios al turmei lui Dumnezeu în biserică.” – *Reflecting Christ*, pg. 179, engl.

„Viața de pe pământ este începutul vieții din cer; educația de pe pământ este o inițiere în principiile cerului; lucrarea vieții de aici este o pregătire pentru lucrarea vieții de acolo. Ceea ce suntem acum, în ceea ce privește caracterul și slujirea sfântă, este prefigurarea certă a ceea ce vom fi.” – *Căminul adventist*, pg. 535, engl.

„Marea mișcare de reformă trebuie să înceapă în cămin. Ascultarea de Legea lui Dumnezeu este motivația principală pentru hărnicie, chibzuință, economie, credincioșie și corectitudine în relațiile dintre oameni.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 489, engl.

4. PREGĂTIREA PENTRU A MĂRTURISI

a. Cum vom răspunde când inima noastră este atinsă de Duhul lui Dumnezeu? Isaia 6:8.

„Când Dumnezeu are o lucrare specială de făcut pentru înaintarea adevărului, El îi va influența pe oameni să sape în minile adevărului cu rugăciune serioasă pentru a descoperi minereul prețios. Acești oameni vor avea o perseverență asemenea lui Hristos. Ei nu vor eșua și nu se vor descuraja. Ei își vor ascunde eul în Isus. Oamenii vor merge mai departe în duhul și puterea lui Ilie pentru a pregăti calea pentru a doua venire a Domnului Isus Hristos. Lucrearea lor este aceea de a îndrepta ceea ce este strâmb. Unele lucruri trebuie să fie distruse, alte lucruri trebuie să fie construite. Vechile comori trebuie reșezate în cadrul adevărului. Ei trebuie să predice Cuvântul lui Dumnezeu; mărturia lor nu trebuie să fie modelată de opinii și idei care au fost considerate corecte, ci de Cuvântul lui Dumnezeu, care trăiește și rămâne pentru totdeauna. Ei trebuie să-L înalțe pe Hristos și să-i cheme pe păcătoși la pocăință.... convingându-i pe toți că responsabilitatea lor personală era aceea de a fi amabil și politic, de a face binele și de a câștiga suflete pentru Isus.” – *The Ellen G. White 1888 Materials*, pg. 169, engl.

b. Care va fi dovada vie a unei inimi reînnoite? 2 Corinteni 5:17; Coloseni 3:10; Matei 5:16.

„Dacă inima a fost reînnoită de Duhul lui Dumnezeu, viața va da mărturie despre acest fapt... O schimbare va fi văzută în caracter, obiceiuri și preocupări. Contrastul va fi clar și hotărât între ceea ce au fost și ceea ce sunt. Caracterul este descoperit, nu prin fapte bune și nelegiuiri săvârșite ocazional, ci prin tendința constantă a cuvintelor și faptelor.” – *Calea către Hristos*, pg. 57, 58, engl.

„Dragostea Tatălui nostru creșc dovedită prin dăruirea unicului Său Fiu născut lumii este suficientă pentru a însufleți fiecare suflet, pentru a topi fiecare inimă tare, lipsită de dragoste în căință și dragoste; și totuși inteligențele cerești să nu vadă la cei pentru care a murit Hristos, sensibilitate față de dragostea Lui, inimi neîmpietrite și manifestări de recunoștință și dragoste pentru Dătorul tuturor lucrurilor bune? Chestiunile de mică importanță să ne absoarbă întreaga putere a ființei, iar dragostea lui Dumnezeu să nu primească nici un răspuns? ... Avem nevoie de o creștere a credinței. Trebuie să avem încredere, să veghem, să ne rugăm, să lucrăm, cerând ca Duhul Sfânt să fie turnat peste noi din abundență, ca să putem fi niște lumini în lume.” – *Fundamentele educației creștine*, pg. 198, 199, engl.

5. MERGÂND ÎN TOATĂ LUMEA

- a. Având în vedere apropiata venire a lui Hristos, care este solia care trebuie dată astăzi? *Țefania 1:14; Amos 4:12.*

„Fiind un popor care crede în venirea lui Hristos în curând, trebuie să dăm o solie: ‚Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău.‘ (Amos 4:12).” – *Mărturii, vol. 8, pg. 332, engl.*

- b. Cât de extinsă este lucrarea de a răspândi solia Evangheliei? *Isaia 61:10, 11; Matei 24:14; Apocalipsa 14:6.*

„A venit timpul când solia revenirii lui Hristos în curând să răsună în întreaga lume.” – *Idem., vol. 9, pg. 24.*

- c. Cum trebuie dată această solie? *Faptele Apostolilor 4:29-31.*

„Astăzi este nevoie să spunem adevărul cu îndrăzneală sfântă.” – *Selected Messages, vol. 2, pg. 52, engl.*

„Trompeta trebuie să dea un sunet clar, pentru că suntem în marea zi a pregătirii zilei Domnului.” – *Evanghelizare, pg. 218, engl.*

„De la acești oameni aleși ai lui Dumnezeu [care sunt ambasadorii Săi credincioși] adevărul va străluci în lume. Acesta se va auzi de pe buzele lor, se va reflecta pe fețele lor și va fi demonstrat în viața lor. Aceștia vor fi remarcați pentru curăție și credincioșie. Harul lui Hristos are o influență care curăță și înobilează caracterul.” – *Reflecting Christ, pg. 347, engl.*

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Cum pot părinții să înceapă o lucrare de reformă în casele lor?
2. Pe măsură ce vă îndepliniți cu credincioșie îndatoririle în cămin, unde altundeva veți putea lucra mai eficient?
3. Cum ne măsoară Dumnezeu?
4. Cum putem fi lumini în această lume?
5. Ce este implicat în transmiterea adevărului către lume?

Solia către Laodicea

„Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățat prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doctorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.” (Apocalipsa 3:18).

„Toți trebuie acum să-L caute pe Domnul. Poporul lui Dumnezeu nu va rezista testului dacă nu va exista o reдеșteptare și o reformă. Domnul nu va primi în locașurile pe care le pregătește pentru cei dreπți, un singur suflet care este plin de sine.” – *Mărturii*, vol. 7, pg. 285, engl.

Sugestii de lectură: *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, pg. 961-967, engl.

Duminică

21 februarie

1. STAREA DE LAODICEAN

a. Ce atitudine este răspândită în lumea așa zis creștină de azi? Isaia 4:1.

b. Care este starea periculoasă a Bisericii lui Hristos în timpul perioadei Laodicea? Apocalipsa 3:17.

„Sunt mulți cei care se mândresc cu bogățiile lor spirituale, cu ceea ce cunosc din adevăr dar sunt vinovați de auto-înșelare. Când membrii bisericii se vor umilii în fața lui Dumnezeu, prin fapte pline de zel serios, făcute nu cu jumătate de inimă și fără vlagă, Domnul îi va primi.” – *The Review and Herald*, 23 decembrie 1890.

„Hristos nu poate lua asupra Sa numele celor care sunt mulțumiți de starea în care se găsesc. El nu se poate ruga cu insistență în numele acelor care nu simt nici o nevoie de ajutorul Său, care pretind să cunoască și să posede totul.” – *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 7, pg. 964, engl.

2. MĂRTURIA DIRECTĂ CĂTRE LAODICEA

a. Ce acuzare uimitoare aduce Hristos pretinsului Său popor? Apocalipsa 3:15, 16.

„Solia către biserica din Laodicea este o acuzare surprinzătoare și se aplică la poporul lui Dumnezeu din timpul prezent.” – *The Review and Herald*, 16 septembrie 1873.

b. Ce solie destinată să corecteze această stare a fost respinsă la Conferința Generală din 1888 care a avut loc la Minneapolis? Apocalipsa 3:18; 18:1.

„Solia care ne-a fost dată prin A.T. Jones și E.J. Waggoner este solia lui Dumnezeu pentru biserica Laodicea, și vai vouă tuturor celor care mărturisiiți a crede adevărul și totuși nu reflectați altora razele date de Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 15, pg. 92, engl.

„Solia și solii nu au fost primiți, ci disprețuiți. Am dorit din toată inima ca aceia care au mare nevoie de solia iubirii divine să audă bătaia lui Hristos la ușa inimii și să-I permită oaspetelui ceresc să intre. Dar, la inimile unora Isus a bătut în zadar. Prin respingerea soliei date la Minneapolis, oamenii au comis păcat. Ei au comis un păcat cu mult mai mare prin păstrarea, ani de zile, a aceleași uri împotriva solilor lui Dumnezeu, prin respingerea adevărului că Duhul Sfânt ne-a chemat și continuă să ne cheme.” – *The Ellen G. White Materiale 1888*, pg. 913, engl.

„Timpul de încercare este chiar asupra noastră, deoarece marea strigare a îngerului al treilea a început deja în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul iertător de păcate. Aceasta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul.” – *Selected Messages*, vol. 1, pg. 363, engl.

„Refuzul de a renunța la păreri preconceptuate și de a accepta acest adevăr, sunt cauzele, în mare parte, a opoziției manifestate la Minneapolis împotriva soliei Domnului adusă prin frații [E.J.] Waggoner și [A.T.] Jones. Prin ridicarea acestei opoziții Satana a reușit să țină departe de poporul nostru, într-o mare măsură, puterea specială a Duhului Sfânt pe care Dumnezeu dorea să o reverse asupra lor. Vrajmașul i-a împiedicat să obțină cea pregătire necesară care i-ar fi ajutat să ducă lumii adevărul, așa cum l-au proclamat apostolii după Ziua Cincizecimii. Lumina care trebuie să lumineze tot pământul cu slava ei a fost respinsă și, prin acțiunea propriilor noștri frați, a fost într-o mare măsură ținută departe de lume.” – *Idem*, pg. 234, 235, engl.

3. PĂSTRÂND CANDELELE ARZÂND

- a. **Ce avertisment ne este dat azi? Apocalipsa 2:5; Iov 18:5, 6; Ieremia 25:10.**

„Când încetăm să ne mai îndeplinim misiunea, când sfeșnicul refuză să mai răspândească lumina și când nu mai răspândim marile adevăruri care ne-au fost încredințate individual, atunci sfeșnicul va fi mutat din locul lui.” – *The Review and Herald*, 7 iunie 1887.

„Avem o solie de avertizare pentru biserică. Dumnezeu îți spune: ‚Pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.‘ (Apocalipsa 2:5). Ați risipit timp prețios, timp în care ați fi putut câștiga suflete la Hristos – suflete care, din cauză că ai iubit comoditatea – sunt acum pierdute. Fiecare membru al bisericii ar trebui să se trezească la datorie acum. Fie ca Dumnezeu să vă ajute să vă asumați sarcina. Membrii bisericii să se roage, să postească și să creadă. Inimile părinților să fie întoarse spre copiii lor și inimile copiilor spre părinți, ‚ca nu cumva, la venirea Mea, zice Domnul, ‚să lovesc țara cu blestem.‘” – *Schițe istorice*, pg. 286, 287, engl.

„Creștinul viu este o persoană care nu și-a părăsit dragostea dintâi, iar sfeșnicul lui nu a fost mutat de la locul lui.” – *The Review and Herald*, 1 noiembrie 1892.

- b. **Ce ar trebui să facem cu lumina pe care o avem? Matei 5:16; Luca 11:33. De ce avem nevoie pentru ca lumina noastră să strălucească? Matei 25:4.**

„Noi trebuie să privim la Isus, pentru a ne umple cu Duhul Său, pentru a trăi în lumina bunătații și iubirii Lui și pentru a reflecta slava Lui asupra altora.” – *My Life Today*, pg. 200, engl.

„Biserica să se ridice și să lumineze. Fiecare familie să practice tăgăduirea de sine, făcând tot ce le stă în putere pentru a îmbunătăți propria lor stare. Cei care sunt cu adevărat de partea Domnului vor dovedi tăgăduire și sacrificiu de sine. Ei vor mânca și bea spre slava lui Dumnezeu, refuzând să-și pervertească sufletul și trupul prin necumpătate. După aceea starea bisericii va dovedi că lumina ei nu a fost mutată. Dar dacă membrii bisericii nu-și fac partea încredințată lor de Dumnezeu, mișcarea reformei sănătății va continua fără ei și se va vedea că Dumnezeu a mutat sfeșnicul lor de la locul lui. Cei care refuză să primească și să pună în practică lumina vor fi lăsați pe dinafară.” – *Manuscript Releases*, vol. 13, pg. 339, engl.

4. ULEI ÎN VASELE NOASTRE

- a. Care este asemănarea dintre starea laodiceană și starea bisericii reprezentate de cinci fecioare neînțelepte? Apocalipsa 3:15, 18; Matei 25:3, 8-10.

„În acești ucenici care dormeau [Isus] vede o reprezentare a unei biserici care doarme. Atunci când aceștia ar trebui să vegheze, ei dorm.” – *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 5, pg. 1104, engl.

„Despre starea bisericii reprezentate de fecioarele neînțelepte se vorbește, de asemenea, ca fiind starea Laodiceei.” – *The Review and Herald*, 19 august 1890.

„Deși urmașii lui Hristos sunt într-o stare deplorabilă, ei nu sunt încă într-o situație atât de disperată cum au fost fecioarele neînțelepte ale căror lămpi s-au stins și nu mai era timp să-și umple vasele cu ulei. Când a venit mirele, cele care au fost gata au intrat cu el la nuntă; dar atunci când fecioarele neînțelepte au venit, ușa era închisă, iar pentru ele era prea târziu să mai poată intra. Dar sfatul Martorului Credincios nu-i reprezintă pe cei care sunt căldicei ca fiind cazuri lipsite de speranță. Mai există o șansă de a remedia starea lor, iar solia către Laodicea este plină de încurajare; deoarece biserica decăzută mai poate cumpăra încă aurul credinței și dragostei, mai poate dobândi încă haina albă a neprihănirii lui Hristos, ca rușinea goliciunii lor să nu se vadă.” – *Idem.*, 28 august 1894.

- b. De ce anume are nevoie biserica adormită și căldicică? Matei 25:4, 7; Leviticul 24:2.

„Dumnezeu vă cere să luminați. Cu zel fierbinte pregătiți-vă lămpile, luați uleiul harului în vasele voastre și păstrați-vă lămpile pregătite și arzând, ca lumina voastră să strălucească luminos și clar în mijlocul întunericului moral al acestei lumi. Toți cei care dețin adevărul ar trebui să-l țină în neprihănire și să aprecieze valoarea și sfințenia sa. Ei ar trebui să ceară înțelepciune de la Dumnezeu, ca să poată trimite razele sale pretutindeni la drumurile și la gardurile vieții. Dacă suntem sfințiți prin adevăr, sufletele noastre vor fi pătrunse de un sentiment profund și permanent referitor la importanța sa, și va fi plăcerea noastră aceea de a asculta de adevăr și de a transmite lumina prețioasă și la alții.” – *Idem.*, 7 februarie 1893.

5. PURTĂTORI DE LUMINĂ PENTRU LUME

- a. Care este lucrarea noastră în timpul perioadei de judecată din Laodicea? Apocalipsa 3:19-21; 14:6.

„Avem o lumină prețioasă de prezentat înaintea oamenilor, și ne bucurăm că avem o solie pentru acest timp, care este adevărul prezent. Vestea bună că Hristos este neprihănirea noastră a adus alinare la multe, multe suflete; și Dumnezeu spune poporului Său: ‚Mergi înainte!’ ” – *The Review and Herald*, 23 iulie 1889.

„Este lucrarea tuturor celor la care a ajuns solia de avertizare, aceea de a-L înălța pe Isus, de a-L prezenta lumii așa cum este revelat în tipuri, cum este prefigurat în simboluri, așa cum se manifestă în revelațiile profeților, așa cum ne-a fost descoperit în lecțiile date ucenicilor Săi și în minunile minunate săvârșite pentru fiii oamenilor. Cercetați Scripturile; căci tocmai ele mărturisesc despre El.

Dacă doriți să rezistați în timpul de probă, trebuie să-L cunoașteți pe Hristos și să vă însușiți darul neprihănirii Sale, pe care El îl atribuie păcătosului pocăit.” – *Selected Messages*, vol. 1, pg. 363, engl.

- b. Ce stare din biserica rămașită a lui Hristos va fi o mărturie pentru lume? Ioan 17:20, 21; Evrei 13:1; 1 Petru 3:8, 9.

„Este voia lui Dumnezeu ca unirea și dragostea frățească să existe în același timp în mijlocul poporului Său... În timp ce noi nu trebuie să sacrificăm vreun principiu al adevărului, ținta noastră permanentă ar trebui să fie aceea de a ajunge la această stare de unitate” – *Patriarhi și profeți*, pg. 520, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este starea tristă a bisericii în timpul perioadei Laodicea?
2. Ce a împiedicat pe poporul lui Dumnezeu să primească puterea specială a Duhului Sfânt în urmă cu peste 100 de ani?
3. Cum putem lăsa lumina noastră să strălucească?
4. Ce speranță putem avea gândindu-ne la diferența dintre Laodicea și cele cinci fecioarele neînțelepte?
5. Care este dorința lui Dumnezeu pentru noi în acest moment.

Sabat, 5 martie de 2016

Darul Sabatului Întâi pentru o școală în Columbia

„Este extrem de important să se înființeze școli ale bisericii, la care copiii să poată fi trimiși și totuși să fie încă sub îngrijirea mamelor lor și să aibă posibilitatea de a pune în practică lecțiile referitoare la ajutoarea altora care sunt în planul lui Dumnezeu ca ei să le învețe acasă... se pot face mult mai multe pentru mântuirea și educarea copilului... Aceasta este o chestiune demnă de eforturile noastre cele mai bune.” – *Îndrumarea copilului*, pg. 306, engl.



Mandatul încredințat de Isus Hristos omenirii, în inima ei, implică o lucrare de educație. Această lucrare trebuie să fie efectuată cu succes de fiecare suflet care a acceptat pe Hristos ca Mântuitor personal. Aici, în Columbia, știm din experiență că unul dintre cele mai bune moduri de a semăna sămânța Evangheliei este prin educația copiilor și a tinerilor în propriile noastre instituții care predau principiile Evangheliei bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum unsprezece ani, am pus bazele unei școli care să păstreze și să-i învețe pe copiii noștri acele principii care fac parte din credința pe care o avem. Dumnezeu a binecuvântat foarte mult munca, iar alte persoane din afara bisericii au arătat interes trimitându-și copiii la instituția noastră. Ca răspuns la acest interes, am extins apelul la toți copiii care doreau să fie o parte a proiectului nostru de învățământ, să se înscrie în clasele noastre. Ca urmare, mulți din acești foști studenți au sigilat legământul lor cu Domnul prin botez.

În prezent, nu este ușor să sprijinim instituțiile noastre. Deși avem aprobarea Ministerului Educației, nu avem infrastructura adecvată pentru dezvoltarea armonioasă a proiectului. Acum, avem nevoie să construim propriile noastre facilități. Noi credem că a educa pentru răscumpărare este o investiție de valoare, deoarece copiii și tinerii noștri nu mai sunt expuși educației din școlile publice unde primesc o învățătură nepotrivită, unde le sunt afectate spiritualitatea și dezvoltarea morală.

Din acest motiv, facem apel la generozitatea dumneavoastră și vă rugăm să dăruim din resursele dumneavoastră pentru această foarte importantă lucrare de educație. Este rugăciunea noastră ca binecuvântările lui Dumnezeu să fie turnate peste fiecare suflet generos, dispus să ne ajute să ajungem la acest obiectiv: „Educând pentru a răscumpăra.”

Frații și surorile din Columbia

Reînsuflețirea evlaviei de la început

„Dumnezeiasca Lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia, prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat prin slava și puterea Lui.” (2 Petru 1:3).

„Doar în măsura în care Legea lui Dumnezeu este readusă la poziția sa de drept, va putea exista o revigorare a credinței din vechime și a evlaviei în mijlocul pretinsului popor al Său.” – *Marea luptă*, pg. 478, engl.

Sugestii de lectură: *Parabolele Domnului Hristos*, pg. 339-342; *Colporteur Ministry*, pg. 72 – 75, engl.

Duminică

28 februarie

1. CEA MAI MARE NEVOIE A BISERICII RĂMĂȘIȚEI

- a. Care este cea mai importantă și vitală dintre toate nevoile Bisericii? Osea 6:1, 2; Isaia 57:14, 15.

„O redeșteptare a adevăratei evlavii printre noi este cea mai mare și cea mai urgentă dintre toate nevoile noastre. A căuta aceasta ar trebui să fie prima noastră lucrare.” – *The Review and Herald*, 22 martie 1887.

- b. Ce putere este cea care face posibilă o renaștere autentică? Zaharia 4:6; Ioan 3:5, 6.

„O redeșteptare și o reformă trebuie să aibă loc sub îndrumarea Duhului Sfânt. Redeșteptarea și reforma sunt două lucruri diferite. Redeșteptarea înseamnă o reînnoire a vieții spirituale, o înviorare a puterilor minții și inimii, o înviere din moartea spirituală. Reforma înseamnă o reorganizare, o schimbare în idei și teorii, în obiceiuri și practici. Reforma nu va aduce roadele bune ale neprihănirii, decât dacă este legată de revigorarea Duhului. Redeșteptarea și reforma trebuie să-și îndeplinească lucrarea, și pentru a face acest lucru, ele trebuie să se unească.” – *Idem.*, 25 februarie 1902.

2. O LUCRARE DE RESTAURARE

a. Ce este implicat în misiunea noastră? Isaia 58:12; Faptele Apostolilor 3:20, 21.

„O putere vie trebuie să însoțească cea de-a doua venire a lui Hristos. Noi nu trebuie să avem odihnă până când nu vom vedea multe suflete convertite la speranța binecuvântată a revenirii Domnului. În zilele apostolilor solia pe care aceștia o duceau a înfăptuit o lucrare reală, întorcând sufletele de la idoli ca să slujească Dumnezeu cel viu. Lucrarea care trebuie făcută astăzi este la fel de reală, iar adevărul este adevăr în aceeași măsură; numai că noi trebuie să dăm solia cu seriozitate mai mare căci venirea Domnului este mai aproape. Solia pentru acest timp este pozitivă, simplă și de o importanță uriașă. Trebuie să acționăm ca bărbați și femei care cred solia. Să așteptăm, să veghem, să lucrăm, să ne rugăm, să avertizăm lumea – aceasta este lucrarea noastră.” – *Evangelizare*, pg. 219, .engl.

b. Cum a răspuns Neemia opoziției pe când reconstruia zidurile Ierusalimului, după captivitate? Neemia 6:3. Ce putem învăța din această experiență?

„Lucrarea de restaurare și reformă desfășurată de exilații întorși, sub conducerea lui Zorobabel, Ezra și Neemia prezintă imaginea unei lucrări de restaurare spirituală care urmează să fie făcută în ultimele zile ale istoriei acestui pământ. Rămășița lui Israel era un popor slab, expus distrugerilor săvârșite de vrăjmașii lor; dar prin ei Dumnezeu a intenționat să păstreze pe pământ cunoașterea Lui și a Legii Sale. Ei erau păzitorii adevăratei închinări, deținătorii cuvintelor sfinte. Multiple au fost experiențele de care au avut parte în timp ce reconstruiau templul și zidurile Ierusalimului; puternică a fost opoziția pe care aveau să o întâmpine. Grele erau poverile purtate de către conducători în această lucrare; dar acești oameni au înaintat cu încredere de nezdrucinat, în umilință a spiritului și cu încredere fermă în Dumnezeu, crezând că El v-a face ca adevărul Său să triumfe. Asemenea regelui Ezechia, Neemia s-a alipit de Domnul, și nu s-a depărtat de la El, și a păzit poruncile Lui... Și Domnul era cu el’ (2 Regi 18:6, 7).” – *Profetei și regi*, pg. 677, .engl.

„Dumnezeu cheamă oameni ca Ilie, Natan și Ioan Botezătorul – oameni dispuși să dea solia Sa cu credincioșie, indiferent de consecințe; oameni care vor rosti adevărul cu curaj, deși aceasta ar putea să-i coste tot ce au.” – *Idem.*, pg. 142, .engl.

3. A SIMPATIZA CU PĂCATUL

- a. Cum definește Biblia păcatul? 1 Ioan 3:4. Cum consideră Dumnezeu simpatia neînțeleaptă pentru păcat? Tit 3:10, 11; Efeseni 5:11.**

„Pentru ca lucrarea de reformă să înainteze astăzi, este nevoie de oameni care, asemenea lui Ezra și Neemia, nu vor scuza sau acoperi păcatul, și nici nu se vor da înapoi de la apărarea onoarei lui Dumnezeu. Cei asupra cărora stă povara acestei lucrări nu vor tăcea atunci când se face vreun păcat, și nici nu vor acoperi răul cu o mantie de iubire falsă. Ei își vor aminti că Dumnezeu nu este părtinitor, și că severitatea manifestată față de câțiva se poate dovedi milă pentru mulți. Ei își vor aminti, de asemenea, că în cel care muștră răul trebuie să se manifeste permanent spiritul lui Hristos.” – *Profeți și regi*, pg. 675, engl.

„Există o simpatie pentru păcat și păcătoși, care este periculoasă pentru prosperitatea bisericii din ziua de azi. Trebuie să aveți dragoste este strigătul ce se aude. Dar acest sentiment care ar scuza greșeala și l-ar proteja pe vinovat, nu este dragostea biblică.” – *The Signs of the Times*, 6 ianuarie 1881.

- b. Ar trebui ca păcatul să continue fără a fi muștrat? Efeseni 5:11; 2 Timotei 4:2.**

„Când se va auzi din nou în biserică vocea muștrării pline de credincioșie: ‚Tu ești omul acela?’ [Vezi 2 Samuel 12:7]. Dacă aceste cuvinte nu ar fi atât de rare, am vedea mai mult din puterea lui Dumnezeu. Solii Domnului nu ar trebui să se plângă că eforturile lor sunt zadarnice până când nu se vor pocăi de dragostea lor de aprobare, de dorința lor de a-i mulțumi pe oameni, ceea ce îi face pe aceștia să înăbușe adevărul și să strige pace, când Dumnezeu nu a vorbit de pace.” – *Slujitorii Evangheliei*, pg. 150, engl.

„[Ioan 20:23 citat.] Aici, Hristos nu dă nici o libertate vreunui om să-l judece pe altul. În Predica de pe Munte El a interzis acest lucru. Este prerogativa lui Dumnezeu. Dar, asupra bisericii, în calitate de corp organizat, El așază o responsabilitate pentru membrii individuali. Față de cei care cad în păcat, biserică are datoria de a-i avertiza, a-i instrui și, dacă este posibil, de a-i restabili...

„Tratați cu credincioșie problema păcatului. Avertizați orice suflet care este în pericol. Nu lăsați pe nimeni să se înșele singur. Spuneți păcatului pe nume. Proclamați ceea ce a spus Dumnezeu în ceea ce privește minciuna, încălcarea Sabatului, furtul, idolatria și orice alte rele. ‚Cei care fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.’ (Galateni 5:21).” – *Idem.*, pg. 502, engl.

4. SERIOZITATE ÎN A FACE BINELE

- a. Cât de serioși vor fi solii lui Dumnezeu cu privire la ceea ce e drept? Isaia 58:1.

„În acest timp de apostazie aproape universală, Dumnezeu îi cheamă pe solii Săi să proclame legea Sa în duhul și puterea lui Ilie. Așa cum Ioan Botezătorul, în pregătirea unui popor pentru prima venire a lui Hristos, a atras atenția la cele Zece Porunci, la fel trebuie să dăm noi, fără vreun sunet nesigur, solia: 'Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă; căci a venit ceasul judecării Lui.' (Apocalipsa 14:7).” Cu seriozitatea care i-a caracterizat pe proorocul Ilie și pe Ioan Botezătorul, noi trebuie să depunem eforturi serioase pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos.” – *The SDA Bible Commentary* [E. G. White Comentarii], vol. 4, pg. 1.184, engl.

„Solia noastră trebuie să fie la fel de directă ca solia lui Ioan. El a muștră regii pentru nelegiuirea lor. Fără a ține seama că viața îi era în pericol, el nu a ezitat să proclame Cuvântul lui Dumnezeu. Lucrarea noastră în această vreme trebuie făcută cu tot atâta credincioșie.” – *Slujitorii evangheliei*, pg. 55, engl.

- b. Cum reacționăm adesea atunci când suntem chemați să ne implicăm într-o lucrare de reformă, și cum îi afectează acest lucru pe alții? Deuteronom 20:8.

-
-
- c. Ce ne putem aminti în astfel de momente? Isaia 35:4; Matei 28:20 (u.p.).
-
-

„Ilie nu ar fi trebuit să fugă de la postul datoriei sale. El ar fi trebuit să întâmpine amenințarea Izabelei cu o cerere de a fi protejat, adresată Celui care i-a poruncit să apere onoarea lui Iehova. Ar fi trebuit să-i fi spus solului că Dumnezeul în care el se încredea îl va proteja împotriva urii reginei. Doar câteva ore trecuseră de când el asistasese la o manifestare minunată a puterii divine, iar acest lucru ar fi trebuit să-i dea asigurări că nu va fi acum părăsit. Dacă el ar fi rămas acolo unde era, dacă ar fi făcut din Dumnezeu adăpostul și puterea lui, rămânând statornic de partea adevărului, ar fi fost protejat de rău. Domnul i-ar fi dat o altă biruință, trimițând judecățile Lui asupra Izabelei; iar impresia făcută asupra împăratului și poporului ar fi dus la o mare reformă.” – *Profeți și regi*, pg. 160, engl.

5. PUTERA EXEMPLULUI

a. Cât de eficientă și de durată este puterea exemplului? 1 Timotei 4:12; Isaia 62:10.

„Oamenii rareori se vor ridica mai sus decât predicatorul lor. Spiritul iubitor de lume pe care acesta îl nutrește are o imensă influență asupra altora. Oamenii fac din deficiențele sale o scuză pentru a-și acoperi propriul lor spirit iubitor de lume...

„Predicatorii ar trebui să fie exemple pentru turmă. Ei ar trebui să manifeste o iubire răbdătoare pentru suflete și același devotament pe care doresc să le vadă la popor.” – *Mărturii*, vol. 2, pg. 645, 646, engl.

b. Cum ne putem înșela singuri cu privire la propria noastră stare? Matei 23:25-28. Care este remediul? Iacov 4:8.

„Reformatorii nu sunt distrugători. Ei nu vor căuta să-i distrugă pe cei care nu sunt în armonie cu planurile lor și pe cei care li se alătură acestora. Reformatorii trebuie să avanseze, nu să se retragă. Aceștia trebuie să fie deciziși, fermi, hotărâți, de neclintit; dar fermitatea nu trebuie să degenereze într-un spirit dominator. Dumnezeu dorește ca toți aceia care-L slujesc să fie fermi ca o stâncă atunci când este vorba de principiu, dar blânzi și smeriți cu inima, așa cum a fost Hristos. Apoi, rămânând în Hristos, ei pot face lucrarea pe care ar face-o El în locul lor.” – *Idem.*, vol. 6, pg. 151, engl.

„Religia lui Isus îmblânzește tot ce este aspru și dur în temperament, și netezește tot ce este violent și tăios în comportament. Ea face cuvintele să fie blânde și comportamentul cuceritor. Să învățăm de la Hristos cum să combinăm un înalt simț de curăție și integritate cu dispoziția cea mai senină. Un creștin bun, politicos este cel mai puternic argument care poate fi adus în favoarea creștinismului.” – *Colporteur ministry*, pg. 73.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Care este cea mai mare nevoie a bisericii de astăzi?
2. Cum putem fi implicați în a da solia revenirii în curând a lui Hristos?
3. Care este responsabilitatea bisericii față de membrii săi?
4. Care ar trebui să fie atitudinea noastră în timp ce participăm la lucrarea de reformă?
5. Cum putem urma exemplul lui Isus în raportul nostru cu ceilalți?

Solia noastră

„Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.” (Coloseni 2:8).

„Planul lui Dumnezeu nu este acela de a trimite soli care să le facă pe plac și să-i laude pe păcătoși; El nu trimite nici o solie de pace ca să-i adoarmă pe cei nesfințiți în siguranța cărnii. Ci El pune poveri grele asupra conștiinței păcătoșilor, și străpunge sufletul cu săgețile ascuțite ale convingerii.” – *Mărturii*, vol. 4, pg. 178, engl.

Sugestii de lectură: *Hristos, Lumina lumii*, pg. 100-108.

Duminică

6 martie

1. O SOLIE DILUATĂ

a. Cum se poate slăbi sau distruge solia lui Dumnezeu? 1 Corintheni 1:17; Marcu 7:13.

b. În locul unei solii pline de credincioșie, ce i se spune adesea poporului? Ieremia 6:14, 15; Ezechiel 13:10.

„Oamenii se aventurează să comită păcate care sunt grele în ochii lui Dumnezeu și cred că nu trebuie să fie trași la răspundere pentru ele, căci acestea, spun ei, se datorează nervozității, unui temperament deosebit; dar acest lucru nu face altceva decât să liniștească conștiința, și să țipe: ‚Pace, pace, atunci când nu este pace.’ Păcatul este păcat, și este amăgirea lui Satana să-l facă să fie privit în orice alt fel decât ca provocând mare durere.” – *The Review and Herald*, 1 august 1893.

c. Cum consideră Dumnezeu lingușirea? Psalmii 5:9; 12:3. Ce se realizează prin lingușire? Proverbele 26:28; 29:5.

„Lauda, lingușirea și toleranța au făcut mai mult pentru a conduce suflete prețioase pe căi false, decât orice alte vicleșuguri pe care Satana le-a conceput.” – *Fundamentele educației creștine*, pg. 304, engl.

2. STILUL NOSTRU DE VIAȚĂ

- a. Care a fost dieta lui Ioan și ce s-a spus despre caracterul lui? Matei 3:4; Luca 1:80. În ce fel a fost stilul său de viață o mustrare pentru oamenii din timpul său?

„În timpul lui Ioan Botezătorul, lăcomia pentru bogăție și dragostea de lux și de petrecere erau larg răspândite. Plăceri senzuale, ospețe cu hrană și băutură, provocau boală fizică și degenerare, amorțirea percepțiilor spirituale și diminuarea sensibilității față de păcat. Ioan trebuia să stea ca reformator. Prin viața lui cumpătată și haina sa simplă el trebuia să mustră excesele din timpul său. De aici indicațiile date părinților lui Ioan – o lecție de cumpătare ținută de un înger de la tronul cerului.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 100, 101, engl.

„De ani de zile, Domnul a tot atras atenția poporului Său la reforma sănătății. Aceasta este una dintre marile ramuri ale lucrării de pregătire pentru venirea Fiului omului. Ioan Botezătorul a ieșit în duhul și puterea lui Ilie, pentru a pregăti calea Domnului și ca să întoarcă pe oameni la înțelepciunea celor neprihăniți. El a fost un reprezentant al celor care trăiesc în aceste ultime zile, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a fi prezentate înaintea poporului, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Ioan a fost un reformator. Îngerul Gabriel, direct din cer, a vorbit pe tema reformei sănătății tatălui și mamei lui Ioan. El a spus că nu ar trebui să bea vin sau băutură tare, și că el ar trebui să fie umplut cu Duhul Sfânt de la naștere.” – *Dietă și hrană*, pg. 70, 71, engl.

- b. Compară îmbrăcămintea lui Ioan cu aceea a lui Ilie. Matei 3:4; 2 Regi 1:8. Ce lecție conține aceasta pentru noi?

„Aspectul unic al înfățișării lui Ioan a condus mințile ascultătorilor săi înapoi la proorocii din vechime. În comportament și îmbrăcămintă, el semăna cu profetul Ilie. Cu duhul și puterea lui Ilie el a denunțat corupția națională și a mustrat păcatele care domneau atunci. Cuvintele sale au fost simple, la obiect și convingătoare. Mulți l-au crezut a fi unul dintre profeți înviați din morți. Întreaga națiune a fost agitată. Mulțimile s-au înghesuit în pustie.” – *Hristos, Lumina lumii*, pg. 104, engl.

„Modestia puritană și simplitatea ar trebui să distingă locuințele și îmbrăcămintea tuturor celor care cred adevărurile solemne pentru acest timp.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 189, engl.

3. NU E LOC PENTRU MÂNDRIE, VANITATE ȘI EXTRAVAGANȚĂ

- a. Care ar trebui să ne fie atitudinea față de lucrurile lumești? 1 Ioan 2:15-17. Care este principiul de bază aflat la temelia reformei în îmbrăcăminte și care este scopul ei? 1 Timotei 2:9, 10; Numeri 15:38-40.

„Copiilor lui Israel, după ce au fost scoși din Egipt, li s-a poruncit să aibă un ciucure albastru simplu la poalele hainei pentru a-i distinge de națiunile din jurul lor, și pentru a transmite semnificația că erau poporul deosebit al lui Dumnezeu. Poporul lui Dumnezeu nu i se cere acum să așeze un semn special pe hainele lor. Dar în Noul Testament sunt date adesea exemple din vechiul Israel. Dacă Dumnezeu a dat astfel de porunci clare poporului Său din vechime cu privire la îmbrăcămintea lor, nu va remarca El oare îmbrăcămintea poporului Său în această epocă? Nu ar trebui să fie în îmbrăcămintea lor o distincție față de cea a lumii? Nu ar trebui ca poporul lui Dumnezeu, care sunt comoara Lui deosebită, să caute să-L slăvească pe Dumnezeu chiar și prin îmbrăcăminte? Mai mult, nu ar trebui ei să fie exemple în îmbrăcăminte, iar prin stilul lor simplu să mustre mândria, vanitatea și extravaganța celor care se dovedesc lumești, iubitori de distracție și plăceri? – Dumnezeu impune acest lucru poporului Său. Mândria este muștrată în Cuvântul Său.” – *The Review and Herald*, 23 ianuarie 1900.

- b. Care este adesea situația când poporul lui Dumnezeu Îl părăsește, și care ce este responsabilitatea noastră față de acești frați și surori? Proverbele 28:4; Romani 1:32.

„Când cei care se unesc cu lumea, pretinzând însă mare curăție, pledând pentru unirea cu cei care au fost cândva opozanți ai cauzei adevărului, trebuie să ne temem și să le evităm prezența în mod hotărât, așa cum a făcut Neemia. Un astfel de sfat este determinat de vrăjmașul a orice lucru bun. Acesta este discursul oportuniștilor, și ar trebui să fie întâmpinat cu opoziție la fel de ferm astăzi ca și atunci. Oricare influență care ar tinde să tulbure credința poporului lui Dumnezeu în puterea Sa de a-i îndruma, ar trebui să fie întâmpinată cu fermitate.” – *Profeți și regi*, pg. 660, engl.

„Sunt momente când apostazia vine în rândurile poporului, când evlavia este lăsată în afara inimii de către cei care ar fi trebuit să fi ținut pasul cu liderul lor divin. Poporul lui Dumnezeu se desparte de la sursa puterii lor, iar mândria, vanitatea, extravaganța și etalarea urmează. Există idoli înlăuntru și idoli în afară; dar Dumnezeu Îl trimite pe Mângâietor ca muștrător al păcatului, ca poporul Său să fie avertizat de apostazia lor și muștrat pentru căderile lor.” – *Christian Education*, pg. 95.

4. RIDICÂND STANDARDUL

- a. **Cum putem ridica standardul adevărului azi? 2 Petru 1:10-12; 2 Timotei 2:15; Romani 12:9.**

„Toți cei care se alătură bisericii ar trebui să dea pe față o transformare a caracterului, care să arate respectul lor față de lucrurile sfinte. Toată viața lor ar trebui să fie modelată după eleganța lui Isus Hristos. Cei care se alătură bisericii trebuie să fie suficient de umili pentru a primi instrucțiuni cu privire la punctele în care ei sunt neglijenți, și în care pot și trebuie să se schimbe. Ei trebuie să exercite o influență creștină. Cei care nu fac nici o schimbare în cuvinte sau comportament, în îmbrăcăminte sau în casele lor, trăiesc pentru ei înșiși și nu pentru Hristos. Ei nu au fost reînnoiți în Hristos Isus, până la curățirea inimii și a manifestărilor exterioare.” – *Testimonies to Southern Africa*, pg. 87, engl.

„Sunt îndemnată să spun că este nevoie de reformă în fiecare biserică, în fiecare familie. Nu avem timp pentru a-l dedica iubirii de plăceri, nici mijloace pentru a le investi în achiziționarea de imagini cu chipuri umane. Investiți-vă mijloacele în cauza lui Dumnezeu. Păziți cu grijă exemplul. Este de cea mai mare importanță pentru fiecare suflet să-L iubească și să se teamă de Dumnezeu, să asculte de poruncile Lui. Cu toții avem nevoie să cunoaștem mai bine legile Împărăției lui Dumnezeu, ca nu cumva să ne pierdem polița de asigurare a vieții veșnice [2 Petru 1:10-12] și să nu reușim să găsim intrarea în cetatea lui Dumnezeu.” – *Manuscript Releases*, vol. 21, pg. 409, engl.

- b. **Pe ce ar trebui să se bazeze standardele noastre? Isaia 59:19; 8:20; Ecclesiastul 12:13.**

„Dumnezeu va avea un popor pe pământ care să susțină Biblia și numai Biblia, ca standard al tuturor doctrinelor și ca bază a tuturor reformelor. Opiniile oamenilor învățați, deducțiile științei, crezurile sau hotărârile consiliilor ecleziastice, tot atât de numeroase și de discordante ca și bisericile pe care le reprezintă, vocea majorității – nici una și nici acestea toate la un loc – nu ar trebui să fie considerate ca dovezi pentru sau împotriva oricărui punct al credinței religioase. Înainte de a accepta orice doctrină sau precept, trebuie să cerem un clar ‚Așa zice Domnul’, în sprijinul ei.” – *Marea luptă*, pg. 595, engl.

5. DÂND PUTERE SOLIEI

- a. **Când va putea lucra Duhul Sfânt pentru a transmite ultima solie a adevărului? Faptele Apostolilor 2:1, 4; Apocalipsa 2:26.**

„Când ocara nepăsării și indolenței vor fi fost eliminate din biserică, Duhul Domnului se va manifesta cu bunăvoință. Puterea divină va fi dezvăluită. Biserica va vedea lucrarea providențială a Domnului oștirilor. Lumina adevărului va străluci în raze clare, puternice și, la fel ca în timpul apostolilor, multe suflete se vor întoarce de la rătăcire la adevăr. Pământul va fi luminat cu slava Domnului.” – *Mărturii*, vol. 9, pg. 46, engl.

- b. **Când ne putem aștepta ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste într-un mod minunat pentru a vindeca pe cei bolnavi? Matei 17:19-21; 1 Corinteni 10:31; 9:27.**

„Ați putea spune: „De ce să nu ne apucăm atunci de lucru și să vindecăm pe cei bolnavi așa cum a făcut Hristos?” Am răspuns: Voi nu sunteți gata. Unii au crezut; unii au fost vindecați; dar sunt mulți care se îmbolnăvesc singuri prin necumpătare în mâncare sau îngăduirea altor obiceiuri greșite. Când se îmbolnăvesc, să ne rugăm pentru ei ca să fie vindecați ca ei să se comporte din nou la fel? Trebuie să se facă o reformă pretutindeni în rândurile noastre; oamenii trebuie să ajungă la un standard mai înalt, înainte de ne putea aștepta ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste într-un mod evident pentru vindecarea bolnavilor.” – *Medical Ministry*, pg. 15, 16, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Ce este lingușirea? De ce nu ar trebui creștinii s-o folosească?
2. Cum a muștră Ioan necumpătarea răspândită în timpul lui? Ce însemnătate are acest lucru pentru noi?
3. Ce s-a întâmplat cu cei care dovedesc mândrie, vanitate și extravagantă?
4. Cum dovedim că am fost născuți din nou în Hristos?
5. Cum trebuie să trăim așa încât solia să avanseze cu putere?

O lucrare de restaurare

„Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși năruirile din vechime, vor înnoi cetăți pustiite, rămase pustii din neam în neam.” (Isaia 61:4).

„Hristos a venit pentru a reface adevăruri care au fost deformatе și făcute să servească cauzei păcatului. El le-a reamintit, le-a repetat, le-a pus la locul potrivit în cadrul adevărului, și le-a poruncit să stea tare pentru totdeauna. Astfel s-a întâmplat cu Legea lui Dumnezeu, cu Sabatul și cu instituția căsătoriei.” – *Manuscript Releases*, vol. 17, pg. 21, engl.

Sugestii de lectură: *Căminul adventist*, pg. 326-339, engl.

Duminică

13 martie

1. SABATUL – SPĂRTURA DIN LEGEA LUI DUMNEZEU

- a. Ce semnificație există în repararea spărturii făcute în Legea lui Dumnezeu? Isaia 58,12; 1 Regi 18:30; Neemia 2:17.

„La timpul sfârșitului fiecare instituție divină trebuie să fie restaurată. Spărtura făcută în Lege în momentul în care Sabatul a fost schimbat de om trebuie să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând în fața lumii ca reformatori, urmează să demonstreze că Legea lui Dumnezeu este temelia tuturor reformelor temeinice și că Sabatul poruncii a patra trebuie să fie înălțat ca memorial al creației, o reamintire constantă a puterii lui Dumnezeu. În idei clare, deslușite ei trebuie să prezinte necesitatea ascultării de toate preceptele Decalogului.” – *Profeți și regi*, pg. 678, engl.

„Porunca Sabatului este plasată în mijlocul Decalogului și a fost instituită în Eden, în același timp în care Dumnezeu a instituit relația de căsătorie. Dumnezeu a dat Sabatul ca un memorial al puterii și lucrării Sale creatoare ... El a făcut respectarea ei obligatorie de către om, pentru ca acesta să contemple lucrările lui Dumnezeu, să mediteze la bunătatea, mila și dragostea Lui și, prin intermediul naturii, să privească în sus la Dumnezeul naturii. Dacă omul ar fi respectat întotdeauna Sabatul, nu ar fi existat niciodată vreun necredincios, păgân sau ateu în lume.” – *The Signs of the Times*, 13 februarie 1896.

2. CĂSĂTORIA ȘI UNITATEA FAMILIEI

a. Care a fost planul original al lui Dumnezeu cu privire la căsătorie? Geneza 2:24; Matei 19:4-6.

„Când fariseii... L-au întrebat cu privire la legalitatea divorțului, Isus i-a îndrumat pe ascultătorii Săi înapoi la instituția căsătoriei așa cum a fost rânduită la creație. ‚Din pricina impietării inimilor voastre,‘ a răspuns Isus, ‚a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar de la început n-a fost așa‘. (Matei 19:8). El le-a reamintit de zilele binecuvântate din Eden, când Dumnezeu a rostit ‚foarte bine‘. Atunci și-au avut căsătoria și Sabatul originea, instituții gemene pentru slava lui Dumnezeu în beneficiul omenirii. Atunci, când Creatorul a unit mâinile perechii sfinte în căsătorie, spunând că omul trebuie să ‚părăsească pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup,‘ El a enunțat legea căsătoriei pentru toți copiii lui Adam până la încheierea timpului (Geneza 2:24). Legea pe care Însuși Tatăl cel veșnic a pronunțat-o ca fiind bună, a fost legea care a adus cea mai mare binecuvântare și dezvoltare pentru om.” – *Căminul adventist*, pg. 340, 341, engl.

„Căsătoria a existat de la creațiune, constituită de Dumnezeu, o lege divină. Instituția căsătoriei a fost creată în Eden. Sabatul poruncii a patra a fost instituit în Eden, când s-au pus bazele lumii, atunci când stelele dimineții cântau împreună, și toți fiii lui Dumnezeu scoteau strigăte de bucurie. Atunci, acceptați ca instituția căsătoriei creată de Dumnezeu, să stea înaintea voastră la fel de solidă ca Sabatul poruncii a patra.” – *Manuscris Releases, vol. 1*, pg. 160, 161, engl.

b. Cum vor fi restaurate în ultimele zile instituția divină a căsătoriei și legăturile de familie? Maleahi 4:5, 6; Matei 17:11; Fapte 3:20, 21.

„Au fost două instituții fondate în Eden, care nu s-au pierdut la cădere – Sabatul și relația de căsătorie. Acestea au fost duse de om dincolo de porțile paradisiului. Acela care iubește și respectă Sabatul și menține puritatea instituției căsătoriei, se dovedește prin aceasta prietenul omului și prietenul lui Dumnezeu. Cel care prin învățătură sau exemplu diminuează obligativitatea acestor instituții sacre este atât dușmanul lui Dumnezeu cât și al omului, folosind influența și talentele date de Dumnezeu pentru a aduce în biserică o stare de confuzie și corupție morală.” – *The Signs of Times*, 28 februarie 1884.

3. PRACTICAREA ABSTINENȚEI ÎN DIETĂ

- a. **Ce stil de viață ar trebui să aibă cei care se pregătesc pentru revenirea lui Isus în curând? 1 Corinteni 9:25; 10:31; Luca 4:2-4.**

„Ioan Botezătorul a ieșit în duhul și puterea lui Ilie pentru a pregăti calea Domnului și pentru a-i aduce pe oamenii la înțelepciunea celor neprihăniți. El a fost un reprezentant al celor care trăiesc în ultimele zile, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a le prezenta înaintea oamenilor, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Și aceleași principii de cumpătare pe care le-a practicat Ioan ar trebui să fie respectate de către cei care în zilele noastre urmează să avertizeze lumea cu privire la venirea Fiului omului.” – *Christian Temperance and Bible Hygiene*, pg. 39, engl.

„Deoarece primii noștri părinți au pierdut Edenul prin îngăduirea apetitului, singura noastră speranță de al recâștiga este prin tăgăduirea fermă a poftei de mâncare și a patimilor. Abstenența în dietă și controlul tuturor patimilor vor apăra intelectul și vor da vigoare mintală și morală, ceea ce va permite oamenilor să-și aducă toate înclinațiile sub controlul puterilor superioare și să discearnă între bine și rău, între sacru și obișnuit.” – *Mărturii*, vol. 3, pg. 491, engl.

- b. **Ce fel de regim alimentar i-a fost dat inițial lui Adam? Geneza 1:29; 3:18.**

„Noi trebuie să studiem planul original al lui Dumnezeu pentru dieta omului. El, Cel care l-a creat pe om și care înțelegea nevoile lui Adam i-a desemnat hrana: ‚Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.’ (Geneza 1:29). La plecarea din Eden ca să-și câștige traiul prin trudirea pământului sub blestemul păcatului, omul a primit permisiunea de a mânca, de asemenea ‚iarba de pe câmp.’ (Geneza 3:18).

„Cerealele, fructele, nucile și legumele constituie dieta aleasă pentru noi de Creatorul nostru. Aceste alimente, pregătite cât se poate de simplu și natural, sunt cele mai sănătoase și hrănitoare. Ele dau o tărie, o putere de rezistență și o vigoare a intelectului care nu sunt oferite de o dietă mai complexă și stimulantă.” – *Divina vindecare*, pg. 295, 296, engl.

- c. **Ce atitudine în ceea ce privește dieta distruge experiența spirituală? Isaia 22:13, 14.**

4. O SCHIMBARE A INIMII

- a. **Înainte ca Dumnezeu să poată începe o lucrare de restaurare cu fiecare dintre noi, ce trebuie să aibă loc? Proverbele 28:13; Psalmii 32:5; 1 Ioan 1:9.**
-
-
-

„Dacă am păcătuțit împotriva Domnului, nu vom avea pace și nu vom redobândi favoarea Lui, fără o mărturisire completă și o reformă în ceea ce privește tocmai lucrurile în care am fost neglijenți. Până nu ne-am folosit toate mijloacele aflate în puterea noastră de a repara răul, nu poate Dumnezeu să ne binecuvânteze și să ne aprobe. Calea mărturisirii este umilitoare, dar este singura cale prin care putem primi puterea de a birui. S-ar putea să nu mai reușim de a prinde toate firele duse din țesătura noastră, astfel încât munca noastră să fie desăvârșită cum ar fi vrut-o Dumnezeu; dar trebuie făcute toate eforturile să se facă acest lucru în măsura în care este posibil.” – *The Review and Herald*, 22 mai 1888.

- b. **Ce a promis Dumnezeu să facă cu inimile celor care doresc să-I slujească? Ezechiel 36:26.**
-
-
-

- c. **Cât de fascinant este adevărul pentru creștinul convertit? Romani 10:10; Marcu 12:30. Care va fi rugăciunea permanentă? Psalmii 139:23, 24.**
-
-
-

„Adevărul trebuie să devină adevăr pentru cel căruia i se adresează, din toate punctele de vedere. Acesta trebuie să fie imprimat în inimă... Inima este fortăreața ființei, și până nu este în întregime de partea Domnului, inamicul va câștiga constant biruințe asupra noastră prin ispitele sale subtile.” – *In Heavenly Places*, pg. 140, engl.

„Dumnezeu se uită la inimă; ,nicio faptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face.’ (Evrei 4:13). El nu va fi mulțumit cu nimic altceva decât adevărul interior. Fiecare suflet cu adevărat convertit va purta semnele inconfundabile că mintea firească este supusă.” – *Mărturii*, vol. 1, pg. 163, engl.

5. O SOLIE DURĂ

- a. Cum privesc cei neprihăniți solia adevărului în contrast cu cei răi? Proverbele 4:19, 18; 2 Petru 3:18.

„Sufletul sfințit nu va fi mulțumit să rămână în ignoranță, ci va dori să meargă în lumină și să caute o lumină și mai mare. Cum sapă un minier după aur și argint, la fel urmașul lui Hristos va căuta adevărul ca pe o comoară și va merge din lumină spre o lumină mai mare, crescând tot mai mult în cunoaștere. El va crește continuu în har și în cunoașterea adevărului. Eul trebuie să fie biruit. Fiecare defect de caracter trebuie să fie judecat după „marea oglindă” a lui Dumnezeu.” – *Selected Messages, vol. 1*, pg. 317, engl.

- b. Cât timp va exista adevărul? Psalmii 100:5; 117:2; Proverbe 12:19.
Cât timp va continua lucrarea de reformă?

„Reforma nu s-a sfârșit cu Luther, cum mulți presupun. Aceasta va fi continuată până la încheierea istoriei acestei lumi. Luther a avut o mare lucrare de făcut în a împărtăși și altora lumina care a permis Dumnezeu să-i fie dată; totuși el nu a primit toată lumina care urma să fie dată lumii. Din acel moment și până acum, lumină nouă a strălucit continuu asupra Scripturilor și noi adevăruri au fost în mod constant dezvăluite.” – *Istoria Mântuirii*, pg. 353, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. Când a fost dat omenirii Sabatul? Cu ce scop?
2. Ce se întâmplă în societate, atunci când oamenii disprețuiesc Sabatul lui Dumnezeu și planul Său pentru căsătorie?
3. În ce fel ne afectează alegerile cumpătarea sau lipsa noastră de cumpătare?
4. Ce ar trebui să înțelegem cu privire la starea inimii noastre, dacă în mod constant cădem când suntem ispitiți?
5. Dacă suntem cu adevărat sfințiți, care va fi atitudinea noastră față de lumină sau cunoaștere?

Chemarea Bisericii

„Treceți, treceți pe porți! Pregătiți o cale poporului! Croiți, croiți drum, dați pietrele la o parte! Ridicați un steag peste popoare!” (Isaia 62:10).

„Să fie scris pe conștiință ca și cu un priboi de fier pe stâncă faptul că adevăratul succes, fie pentru această viață sau pentru viața viitoare, poate fi asigurat doar prin respectarea cu credincioșie a principiilor eterne ale dreptății.” – *Mărturii*, vol. 7, pg. 164, engl.

Sugestii de lectură: *Evanghelizarea*, pg. 217-221, engl.

Duminică

20 martie

1. O SOLIE PENTRU NOI

- a. De ce este important ca să aplicăm pentru noi solia Martorului Credincios către Laodicea? Apocalipsa 3:14-17; 1 Corinteni 8:2; 10:12.

„Solia către biserica Laodicea se adresează celor care nu o aplică pentru ei.” – *Counsels to Writers and Editors*, pg. 99, engl.

- b. Ce arată că starea Laodiceei nu este fără speranță? Apocalipsa 3:18. Ce va trebui să facem pentru a aplica remediul? 1 Petru 5:6; Psalmii 147:11.

„Însă sfatul Martorului Credincios nu-i reprezintă pe cei care sunt căldicei ca fiind un caz fără speranță. Mai există încă o șansă de a remedia starea lor, iar solia către Laodicea este plină de încurajare; deoarece biserica decăzută mai poate cumpăra încă aurul credinței și al dragostei, poate avea încă haina albă a neprihănirii lui Hristos, ca rușinea goliciunii lor să nu se vadă. Curăția inimii, a intențiilor, poate totuși să-i caracterizeze pe cei care sunt cu jumătate de inimă și care se străduiesc să slujească lui Dumnezeu și lui Mamona. Aceștia își mai pot încă spăla hainele caracterului și le mai pot albi în sângele Mielului.” – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comentarii]*, vol. 7, pg. 966, engl.

2. UN APEL LA TREZIRE

- a. **Ce trebuie să facem astfel încât să putem lua parte la transmiterea ultimei solii către lume? 1 Corinteni 15:34; Romani 13:11.**

„Trăim în timpul scenelor finale ale istoriei acestui pământ. Profeția se împlinește rapid. Orele de har trec repede. Nu avem timp, nici un moment de pierdut. Să nu fim găsiți dormind la datorie. Nimeni să nu zică în inima lui sau prin faptele sale: ‚Domnul meu întârzie să vină.‘ Solia revenirii lui Hristos în curând să răsune cu putere în cuvinte serioase de avertizare. Să-i convingem pe bărbații și femeile de pretutindeni să se pocăiască și să fugă de mânia viitoare. Să-i trezim la o pregătire imediată, pentru că numai în mică măsură știm ce ne stă în față. Pastorii și membrii laici să meargă în câmpurile coapte și să le spună celor nepăsători și indiferenți să-L caute pe Domnul câtă vreme se poate găsi. Lucrătorii vor găsi recoltă oriunde vor proclama adevărurile uitate ale Bibliei. Ei vor găsi persoane care vor accepta adevărul și își vor dedica viața pentru a câștiga suflete pentru Hristos.” – *Mărturii*, vol. 8, pg. 252, 253, engl.

- b. **Ce lucrare trebuie săvârșită în acest moment? Neemia 2:18; Psalmii 94:16.**

„Domnul dorește ca poporul Său să se ridice și facă lucrarea ce le-a fost încredințată. Responsabilitatea de a avertiza lumea nu stă doar pe umerii predicatorilor. Membrii laici ai bisericii trebuie să participe la lucrarea salvării de suflete. Prin intermediul vizitelor misionare și printr-o distribuție înțeleaptă a literaturii noastre, se poate ajunge la multe persoane care nu au primit avertizarea niciodată. Să se organizeze grupe pentru a căuta suflete. Membrii bisericii să-și viziteze vecinii și cunoștințele pentru a le împărtăși din Scripturi. Unii poate vor fi trimiși să lucreze la garduri și, în felul acesta, prin planificare înțeleaptă, adevărul va putea fi predicat în toate zonele. Cu perseverență în această lucrare, permanent dobândind prin exercițiu mai multe aptitudini, mulți își vor vedea rodul muncii lor în mântuirea sufletelor. Acești convertiți, la rândul lor, îi vor învăța pe alții. Astfel, sămânța va fi semănată în multe locuri, și adevărul va fi vestit tuturor.” – *The Review and Herald*, 25 ianuarie 1912.

„Avem avertismente acum pe care trebuie să le transmitem, avem acum o lucrare pe care o putem face, dar în curând va fi mult mai dificil decât ne imaginăm.” – *Evangelizare*, pg. 218, engl.

3. REÎNSUFLEȚIREA OASELOR USCATE

- a. În viziunea dată lui Ezechiel despre valea oaselor uscate, ce a promis Dumnezeu să facă cu ele? Ezechiel 37:5, 6. Care a fost sursa de putere care a dat viață oaselor? Ezechiel 37:13, 14.
-
-

„Ce putere trebuie să avem de la Dumnezeu ca inimi de gheață, având doar o religie oficială, să vadă lucrurile mai bune dăruite lor – Hristos și neprihănirea Sa! Era nevoie de o solie dătătoare de viață pentru a da viață oaselor uscate.” – *Selected Messages, vol. 3, pg. 177, engl.*

„Însă această comparație a oaselor uscate nu se aplică doar la lume, ci și celor care au fost binecuvântați cu o mare lumină; pentru că și ei sunt asemenea scheletelor din vale. Ele au formă de oameni, scheletul corpului; dar nu au viață spirituală. Dar parabola nu lasă oasele uscate unite sub formă de oameni; pentru că nu este suficient că există o simetrie a membrelor și trăsăturilor. Suflarea de viață trebuie să însuflețească corpurile, ca ele să se ridice în picioare și să pornească în activitate. Aceste oase reprezintă casa lui Israel, Biserica lui Dumnezeu, iar nădejdea bisericii este influența dătătoare de viață a Duhului Sfânt. Domnul trebuie să sufle peste oasele uscate, pentru ca ele să capete viață.” – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comentarii], vol. 4, pg. 1.165, 1.166, engl.*

- b. Ce implică lucrarea de reînsuflețire? Apocalipsa 3:19, 20; 2 Timotei 4:2.
-
-

„Îngerii lui Dumnezeu merg din biserică în biserică, făcându-și datoria; iar Isus Hristos bate la ușile inimilor voastre pentru a intra. Însă mijloacele pe care Dumnezeu le-a conceput pentru a trezi biserica la simțământul sărăciei lor spirituale nu au fost privite cu considerație. Vocea Martorului Credincios a fost auzită muștrând, dar nu a fost luată în seamă. Oamenii au ales să-și urmeze propria cale, în loc de a urma calea lui Dumnezeu, pentru că eul nu a fost crucificat în ei. Astfel, lumina a avut un efect redus asupra inimilor și minților. „Fii plin de râvnă, dar și pocăiește-te.” – *The Review and Herald, 18 decembrie 1888.*

„Cei care duc solia către lume ar trebui să caute pe Domnul cu sinceritate, ca Duhul Sfânt să fie revărsat din belșug asupra lor. Nu aveți timp de pierdut. Rugați-vă pentru puterea lui Dumnezeu, ca să puteți lucra cu succes pentru cei de aproape și de departe.” – *Selected Messages, vol 1, pg. 92, 93.engl.*

4. ÎNĂLȚÂNDU-L PE HRISTOS

- a. Care este singurul lucru care absoarbe atenția solilor reînsuflețiți ai lui Dumnezeu? Psalmii 17:15; Ioan 17:3; 1 Corinteni 2:1, 2.

„Evlavia profundă, fierbinte, acasă, în biserică și în societate, va aduce suflere să privească lucrurile minunate din lege și adevărul glorios al lui Hristos Neprihănirea noastră...”

Cei care au adevărul deschis în fața lor pentru acest timp poartă o responsabilitate solemnă. Ei trebuie să proclame pocăința față de Dumnezeu și credința în Domnul nostru Isus Hristos. Ei trebuie să stăruie asupra crucii lui Hristos și să atragă atenția fiecărui suflet la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Hristos în lepădare de sine, Hristos în umilința Sa, Hristos în curăția Lui, sfințenia Lui, Hristos în dragostea Lui fără seamăn – aceasta este tema care trebuie să fie prezentă de la fiecare amvon. Mi-a fost arătat că trebuie să existe o mare trezire în mijlocul poporului lui Dumnezeu. Mulți, din cei ale căror nume sunt trecute în registul bisericii, nu sunt convertiți. Aceste cuvinte să fie repetate bărbaților consacrați lucrării: [Ioan 3:16 citat].” – *The Review and Herald*, 13 august 1889, engl.

„Un interes va predomina, un singur subiect le va acapara pe toate celelalte, Hristos Neprihănirea noastră.” – *The Paulson Collection*, pg. 342.

- b. Cum va reacționa slujitorul Domnului care a fost cuprins de reînviorare, în ciuda opoziției față de solia de avertizare? Ioel 2:17; Romani 12:12; Efeseni 6:18.

„Dumnezeu a lucrat întotdeauna pentru poporul Său în cea mai mare strămtorare a lor, atunci când nu prea exista speranță că ruina ar putea fi evitată. Planurile oamenilor răi, dușmani ai Bisericii, sunt supuse puterii și hotărârilor Sale providențiale. El poate mișca inimile oamenilor de stat; poate domoli mânia celor turbulenți și nemulțumiți, a urătorilor de Dumnezeu; adevărul Lui și poporul Său poate fi abătut, așa cum râurile de apă sunt întoarse, dacă El poruncește aceasta. Rugăciunea mișcă brațul Celui Atotputernic. Cel care orânduiește stelele în ordine în ceruri, al cărui cuvânt controlează valurile marelui adânc, același Creator infinit va lucra în favoarea poporului Său, dacă aceștia vor apela la El cu credință. El va reține forțele întunericului până avertizarea este dată lumii și toți cei care vor lua aminte la ea sunt pregătiți pentru conflict.” – *Mărturii*, vol. 5, pg. 452, 453.

5. AȘTEPTÂND BINECUVÂNTATA NĂDEJDE

- a. **Ce mare privilegiu avem în pregătirea pentru revenirea lui Hristos în curând? Luca 8:16; Isaia 60:1.**

Este privilegiul fiecărui suflet acela de a fi un canal viu prin care Dumnezeu să comunice lumii comorile harului Său, bogățiile nemăsurate ale lui Hristos. Nimic nu dorește Hristos mai mult decât lucrători care să reprezinte în lume spiritul și caracterul Său. De nimic nu are lumea mai mare nevoie ca de iubirea Mântuitorului manifestată prin oameni. Tot cerul așteaptă canale prin care să poată fi turnat uleiul sfânt care să fie o bucurie și o binecuvântare pentru inimile oamenilor.

- b. **Având în vedere revenirea în curând a lui Hristos, cum ar trebui să trăim astăzi? 2 Petru 3:11, 12; Tit 2:11-13.**

„Hristos a luat toate măsurile pentru ca biserica Sa să fie organism transformat, iluminat cu Lumina lumii, având slava lui Emanuel. Este scopul Lui ca fiecare creștin să fie înconjurat cu o atmosferă spirituală de lumină și pace. El dorește să dăm pe față propria Lui bucurie în viețile noastre.” – *Parabolele Domnului*, pg. 419, engl.

„Domnul vine. Ridicați-vă capetele și bucurați-vă... Aceasta este vestea bună, plină de bucurie care ar trebui să electrizeze fiecare suflet, care ar trebui să fie repetată în casele noastre și spusă celor pe care-i vom întâlni pe stradă. Ce vești mai pline de bucurie ar putea fi comunicate?” – *Evangelizarea*, pg. 218, engl.

ÎNTREBĂRI DE REVIZUIRE PERSONALĂ

1. **În ce fel este solia către Laodicea plină de încurajare pentru noi?**
2. **Care sunt câteva modalități practice prin care membrii pot ajunge la sufletele din jurul lor?**
3. **Cum se poate aplica viziunea oaselor uscate la cei care au o mare lumină?**
4. **În timp ce poporul Său se roagă cu credință, în ce fel va neutraliza Dumnezeu puterile întunericului?**
5. **În ce mod va răspândi poporul lui Dumnezeu solia de bucurie pentru acest timp?**

Darul Sabatului Întâi



2 ianuarie

pentru o biserică în Ghana,
vezi pg. 4

6 februarie
pentru dezastre
naturale și lucrarea
de binefacere,
vezi pg. 30



5 martie
pentru o școală
în Columbia,
vezi pg. 51